

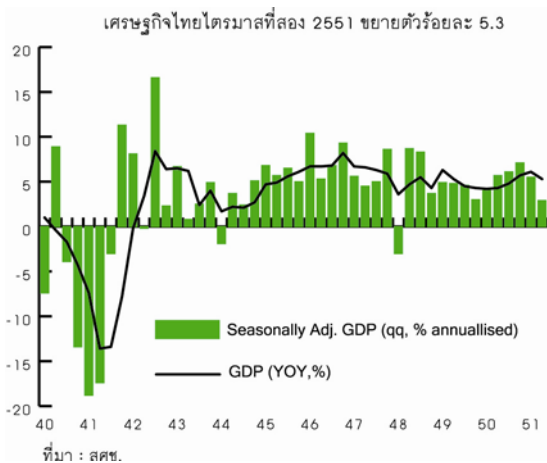
ECONOMIC OUTLOOK

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สอง และแนวโน้มปี 2551

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลดลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสแรกจากการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมครึ่งปีเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 5.7 โดยที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวสูงกว่าที่คาดไว้และยังเป็นแรงสนับสนุนสำคัญ แต่อุปสงค์ในประเทศยังอ่อนแอ โดยที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัว
- ภาพรวมเศรษฐกิจยังมีเสถียรภาพแต่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมากและดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล ในไตรมาสสองอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 7.5 และสูงถึงร้อยละ 9.2 ในเดือนกรกฎาคม ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 308 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากที่เกินดุล 3,068 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรก ซึ่งเป็นผลจากที่ราคาน้ำมันนำเข้าสูงขึ้นมากประกอบกับที่รายจ่ายด้านการท่องเที่ยวต่างประเทศของคนไทยสูงขึ้นและเป็นช่วงของการส่งกลับกำไรและผลตอบแทนของการลงทุนจากต่างประเทศ สำหรับอัตราการว่างงานเฉลี่ยยังต่ำเท่ากับร้อยละ 1.4
- อัตราดอกเบี้ย ณ ราคาลาดปรับสูงขึ้นทั้งดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ แต่อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นมากมีผลให้อัตราดอกเบี้ยแท้จริงลดลงและเป็นลบ สินเชื่อเร่งตัวมากขึ้น ในขณะที่เงินฝากลดลง ทำให้สภาพคล่องในระบบสถาบันการเงินลดลงต่อเนื่อง แต่โดยรวมสภาพคล่องยังสูง ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงต่อเนื่องตั้งแต่กลางเดือนเมษายน เช่นเดียวกับดัชนีค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลง ดัชนีราคาสินค้าเกษตรหลักทรพีโดยเฉลี่ยลดลงและมีความผันผวนเป็นช่วง ๆ ตามการเคลื่อนย้ายเงินทุนของนักลงทุนต่างชาติในภาวะที่ตลาดการเงินโลกยังได้รับผลกระทบจากปัญหาหนี้ต่อคุณภาพ ประกอบกับราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีความผันผวน
- ฐานะการคลังเกินดุลงบประมาณและดุลเงินสดภายหลังจากที่อยู่ในฐานะขาดดุลในช่วง 3 ไตรมาสที่ผ่านมา โดยที่มีรายได้บางส่วนคลังเพิ่มขึ้นแต่รายจ่ายเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2551 เท่ากับร้อยละ 35.8 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 37.97 ณ สิ้นปี 2550
- ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในครึ่งหลังของปี ประกอบด้วย (i) มาตรการภาษีเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ (ii) การเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลจากไตรมาสสุดท้ายปีงบประมาณ 2551 และไตรมาสแรกปีงบประมาณ 2552 (iii) รายได้เกษตรกรที่คาดว่าจะยังเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเพิ่มผลผลิตแม้ว่าราคาสินค้าเกษตรสำคัญจะชะลอลงกว่าในครึ่งแรก (iv) อัตราการว่างงานยังต่ำ (v) อัตราดอกเบี้ยแท้จริงยังต่ำ และ (vi) การส่งออกจะยังมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดีแม้ว่าจะในอัตราที่ชะลอลง
- ในปี 2551 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวร้อยละ 5.2 – 5.7 โดยชะลอลดลงในครึ่งหลัง เนื่องจากการส่งออกชะลอลดลงกว่าในครึ่งแรก ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนเอกชนจะยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ภายใต้ข้อจำกัดที่ราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อจะยังอยู่ในเกณฑ์สูงแม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลง และความเชื่อมั่นผู้บริโภคและนักธุรกิจที่ยังต่ำเนื่องจากค่าครองชีพที่ยังสูงและบรรยากาศภายในประเทศ
- ประเด็นความเสี่ยงที่ต้องมีการบริหารจัดการ ประกอบด้วย (i) ผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกต่อการส่งออก (ii) การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง ซึ่งคาดว่าจะเกินดุลร้อยละ 2.6 ของ GDP (iii) การดูแลผลกระทบจากปัญหาต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพที่ยังสูง (iv) ประสิทธิภาพการใช้พลังงานซึ่งต้องส่งเสริมให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (v) การดูแลเสถียรภาพสินค้าเกษตร และ (vi) การเร่งรัดโครงการลงทุนภาครัฐ

1. ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสที่สอง

1.1 เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 6.1 ในไตรมาสแรก เนื่องจากได้รับผลกระทบราคาน้ำมัน ราคาวัตถุดิบ และภาวะเงินเฟ้อโดยรวมที่เพิ่มสูงขึ้นมากและทำให้ความต้องการสินค้าและบริการภายในประเทศชะลอลง แต่การส่งออกขยายตัวได้สูงกว่าที่คาดไว้เดิมทั้งการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมจึงช่วยชดเชยให้เศรษฐกิจยังขยายตัวในเกณฑ์ดี รวมครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5.7

ประเด็นหลัก

(1) สถานการณ์ที่ดีในไตรมาสสองเป็นด้านการส่งออกที่ขยายตัวได้สูงกว่าที่คาดไว้เดิมทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม และในด้านการผลิตภาคเกษตรขยายตัวสูงขึ้น ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรม โรงแรม และภัตตาคาร และภาคการเงินยังขยายตัวในเกณฑ์ดี

□ ในไตรมาสสองปริมาณการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 สูงกว่าที่ขยายตัวร้อยละ 6.9 ในไตรมาสแรก ในขณะที่รายรับบริการยังขยายตัวในเกณฑ์ดี ประกอบกับราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ก็ยังเพิ่มขึ้นมากโดยที่ส่วนหนึ่งเป็นราคาสินค้าเกษตรหลายรายการที่เพิ่มขึ้นมาก (ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และยางพารา) ในขณะที่ทั้งปริมาณและราคาส่งออกอุตสาหกรรมยังเพิ่มขึ้นในเกณฑ์ดี โดยรวมมูลค่าการส่งออกขยายตัวสูงถึงร้อยละ 26.3 เร่งตัวขึ้นจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.9 ในไตรมาสแรก (และล่าสุดในเดือนกรกฎาคมมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 43.9 โดยที่รายการสินค้าเกษตรสำคัญยังขยายตัวสูง รวม 7 เดือนแรกของปีมูลค่าการส่งออกรวมขยายตัวร้อยละ 27.4¹)

กลุ่มสินค้าที่มูลค่าการส่งออกยังขยายตัวสูงและเร่งตัวมากขึ้นในไตรมาสสอง ประกอบด้วย ข้าว (ปริมาณเพิ่มร้อยละ 35.3 และราคาเพิ่มร้อยละ 89.2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (ปริมาณลดลงร้อยละ 25.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 29.3 ในไตรมาสแรก แต่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 20) ยางพารา (ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.8) และหมวดอาหาร (ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.1 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9) ซึ่งในหมวดอาหารนี้ประกอบด้วยอาหารทะเลแช่แข็ง อาหารทะเลกระป๋อง ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและกระป๋อง และไก่สดแช่แข็งและแปรรูป รวมทั้งอาหารอื่น ๆ

สำหรับเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบนั้นสัญญาณการชะลอตัวมีความชัดเจนมากขึ้น โดยที่มูลค่าการส่งออกเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 (ร้อยละ 5.6 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 12.8 ในปี 2550) เครื่องใช้ไฟฟ้ารวมเพิ่มขึ้น

¹ ข้อมูล 6 เดือนแรกจาก ธปท.และเดือนกรกฎาคมจากกระทรวงพาณิชย์

ร้อยละ 12.3 (ทรงตัวจากร้อยละ 12.2 ในไตรมาสแรก แต่ในปี 2551 นี้ นับว่ามีสัญญาณชะลอตัวลงเล็กน้อยจากร้อยละ 15.0 ในปี 2550 ซึ่งเป็นการชะลอตัวของ การส่งออกเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ) สำหรับการส่งออก หมวดยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบนั้นมูลค่าการ ส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3 ชะลอลงจากที่ขยายตัว ร้อยละ 21.5 ในไตรมาสแรก อย่างไรก็ตามมีกลุ่ม สินค้าออกอื่น ๆ ที่มีการขยายตัวได้ดี เช่น เม็ดและ ผลิตภัณฑ์พลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ ของเล่น นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่และ ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

การส่งออกที่ยังขยายตัวได้ดีในปี 2551 เป็นผลมา จากการส่งออกไปตลาดใหม่และตลาดในภูมิภาคที่ เพิ่มขึ้น ในขณะที่การพึ่งพิงตลาดหลัก ทั้ง สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่นมีสัดส่วนลดลง ในครั้งแรกของ ปี 2551 ที่ผ่านมามีมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังตลาด ใหม่เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 31.1 (มูลค่าการส่งออกไปจีน เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.4 ตะวันออกกลางเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8 ยุโรปตะวันออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8) เช่นเดียวกับการส่งออกไปยังตลาดอาเซียน (5) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.9 ในขณะที่มูลค่าการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 (ชะลอลงจากร้อยละ 15 ในปี 2550) แต่อย่างไรก็ตามราคาส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่ สูงขึ้นส่งผลให้ในปีนี้มีมูลค่าการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ และญี่ปุ่นกลับมาขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2550 (ร้อยละ 6.7 และ 13.0 เทียบกับร้อยละ -1.3 และ 9.7 ในปี 2550)

สัดส่วนการส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่าง ๆ

	2538	2540	2545	2549	2550	2551		
						Q1	Q2	H1
สหรัฐฯ	17.8	19.4	19.8	15.0	12.6	11.7	11.0	11.3
ญี่ปุ่น	16.8	15.1	14.6	12.6	11.8	11.3	11.4	11.3
EU 15	15.1	15.9	15.0	13.0	12.8	12.8	11.6	12.1
อาเซียน (9)	21.7	21.8	19.9	20.8	21.4	21.6	24.8	23.3
ตะวันออกกลาง	4.5	3.3	3.6	4.4	4.9	4.8	5.1	5.0
ออสเตรเลีย	1.4	1.6	2.4	3.4	3.8	4.0	4.0	4.0
จีน	2.9	3.0	5.2	9.0	9.7	9.9	9.3	9.6
อินเดีย	0.5	0.5	0.6	1.4	1.8	1.7	1.9	1.8
ฮ่องกง	5.2	5.9	5.4	5.5	5.6	6.1	5.6	5.9
เกาหลีใต้	1.4	1.8	2.1	2.1	1.9	1.9	1.7	1.8
ไต้หวัน	2.4	2.7	2.9	2.6	2.2	1.7	1.6	1.7
เกาหลีใต้	0.4	0.4	0.5	0.8	0.9	0.9	1.0	0.9
อื่น ๆ	9.9	8.3	8.0	9.3	10.4	11.6	11.0	11.3

ที่มา ธพท.

□ การผลิตภาคเกษตรขยายตัวได้ดีขึ้น โดยขยายตัว ร้อยละ 6.5 สูงกว่าร้อยละ 3.5 ในไตรมาสแรก และการ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.9 ในทั้งปี 2550 พืชผลสำคัญที่ มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นมากประกอบด้วย ข้าว อ้อย และปาล์มน้ำมัน รวมทั้งผลผลิตยางพาราก็ยังเพิ่มขึ้นใน เกณฑ์ดี สำหรับพืชผลเกษตรที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด และยางพารา โดยเฉพาะข้าวนั้นปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 61.43 ในไตรมาสสอง รวมครึ่งแรกของปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.1

□ สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 8.0 แต่อย่างไร ก็ตามเป็นการขยายตัวที่ชะลอลงเล็กน้อยจากที่ ขยายตัวร้อยละ 9.9 ในไตรมาสแรกตามภาวะการใช้ ง่ายในประเทศและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม รายการหลักประเภทสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ

□ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 เร่งตัวขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 13.3 ในไตรมาสแรก สหพันธ์ให้สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัว ประมาณร้อยละ 5.0 แต่อย่างไรก็ตามเป็นการ ขยายตัวที่ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 8.3 ใน ไตรมาสแรก เนื่องจากราคาน้ำมัน ค่าเดินทาง และ เงินเฟ้อโดยรวมที่เพิ่มขึ้นมากส่งผลกระทบต่อรายจ่าย นักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ ประกอบกับค่าเงิน บาทโดยเฉลี่ยที่แข็งขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่แล้วทำให้คน ไทยเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น

□ สาขาการเงินยังขยายตัวร้อยละ 8.9 เนื่องจาก สินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้น รายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดตราสาร หนี้ยังเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามอัตราการขยายตัวชะลอ ลงเล็กน้อยจากร้อยละ 9.6 ในไตรมาสแรกซึ่งเป็นช่วง ของการเจริญเติบโตจากฐานที่ต่ำมากในไตรมาสแรกปี 2550

(2) สถานการณ์ที่ยังต้องระมัดระวัง: อุปสงค์ภายในประเทศ
ชะลอตัวลง

□ ในไตรมาสสองการใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 2.4 ค่อนข้างทรงตัวจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรก แต่เป็นการฟื้นตัวที่ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมเนื่องจากปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้นมากและความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลง จะเห็นว่าในไตรมาสสองนี้รายจ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคของครัวเรือนในราคาปีปัจจุบันเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10.2 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 ในไตรมาสแรก แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นมากทำให้เริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวของค่าใช้จ่ายในชนบทมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากปริมาณการจำหน่ายรถจักรยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.2

□ แต่การลงทุนภาคเอกชนนั้นชะลอลงชัดเจน โดยขยายตัวร้อยละ 4.3 จากที่ขยายตัวร้อยละ 6.5 ในไตรมาสแรก อุปสรรคสำคัญที่ทำให้การลงทุนชะลอตัวคือ ต้นทุนที่สูงขึ้น ภาวะการชะลอตัวของความต้องการสินค้าและบริการภายในประเทศ และการคาดการณ์เศรษฐกิจโลกชะลอตัว และความเชื่อมั่นภาคธุรกิจลดลง

□ และการใช้จ่ายภาครัฐบาล ณ ราคาแท้จริง ลดลงร้อยละ 2.4 และการลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 5.2 แม้ว่างบประมาณภาครัฐนั้นมีการเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายและเป็นจำนวนเงินสูงกว่าในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว แต่ราคาที่สูงขึ้นและการชำระหนี้ที่เพิ่มขึ้นทำให้การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ ณ ราคาแท้จริงลดลง โดยที่การลงทุนในการก่อสร้างของภาครัฐหดตัวเนื่องจากผลกระทบจากการที่ราคาค่าก่อสร้างสูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ในช่วงที่จัดเตรียมงบประมาณจากภาวะต้นทุนราคาวัสดุก่อสร้างที่สูงขึ้นมากถึงร้อยละ 24.6 ในไตรมาสสองต่อเนื่องจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ในไตรมาสแรก ราคาวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ เหล็ก ปูนซีเมนต์ และไม้ จึงทำให้มีความล่าช้าของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจรับงาน และการขอปรับราคากลางและค่า K ในไตรมาสสองนี้โครงการลงทุนก่อสร้างของภาครัฐทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลงร้อยละ 8.0

การเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลนั้นมีการเบิกจ่ายได้สูงกว่าเป้าหมายการเบิกจ่ายเล็กน้อย (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 24.6 เทียบกับเป้าหมายร้อยละ 23.5) โดยในไตรมาสสอง (เมษายนถึงมิถุนายน ปี 2551) มีการเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลจำนวน 407,569.8 ล้านบาท (เทียบกับการเบิกจ่าย 400,256.5 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว) โดยเป็นการเบิกจ่ายงบประมาณจำนวน 321,033.7 ล้านบาท (เพิ่มจากที่เบิกจ่ายจำนวน 313,614.9 ล้านบาท) และการเบิกจ่ายงบลงทุนอีกจำนวน 86,536.2 ล้านบาท (ต่ำกว่าการเบิกจ่ายจำนวน 86,641.6 ล้านบาทในช่วงเดียวกันปี 2550) แต่มีการเบิกจ่ายเหลือมิได้จำนวน 17,576.7 ล้านบาท (สูงกว่าที่เบิกจ่ายจำนวน 16,147.2 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีก่อน) โดยรวมนับว่าการเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลเป็นไปตามเป้าหมาย และคาดว่าทั้งปีจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 94 ของกรอบวงเงินงบประมาณตามที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมาย สำหรับการลงทุนรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรวมการลงทุนของ ปตท. นั้นในช่วงเดือนเมษายนถึงมิถุนายนปีนี้มีมีการเบิกจ่ายจำนวน 63,916.34 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นจากการเบิกจ่ายจำนวน 44,529.07 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีก่อน)

(3) ภาพรวมเศรษฐกิจในไตรมาสสองปี 2551 ยังมีเสถียรภาพแต่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมาก ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล และดุลการชำระเงินลดลงจึงกดดันค่าเงินบาทให้อ่อนลง

□ ในไตรมาสที่สองอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.4 ต่ำกว่าร้อยละ 1.6 ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วเล็กน้อย และร้อยละ 1.7 ในไตรมาสแรกเล็กน้อย โดยที่การจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8

□ แต่แรงกดดันอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากราคาน้ำมันและราคาอาหารที่สูงขึ้นมากส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.5 ในไตรมาสที่สองเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสแรก (และเท่ากับร้อยละ 9.2 ในเดือนกรกฎาคม และเฉลี่ย 7 เดือนเท่ากับร้อยละ 6.6) และจากต้นทุนราคาน้ำมันและราคาอาหารในกลุ่มแป้ง ผัก และไข่ที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้ราคาในหมวดการเดินทางและค่าขนส่งและอาหารสำเร็จรูปเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ จึงทำให้แรงกดดันอัตรา

เงินเพื่อพื้นฐานเร่งตัวขึ้นเช่นกัน โดยที่อัตราเงินเพื่อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 2.8 ในไตรมาสสอง สูงกว่าร้อยละ 1.5 ในไตรมาสแรกอย่างชัดเจน (อัตราเงินเพื่อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 3.7 ในเดือนกรกฎาคมและเฉลี่ยในระยะ 7 เดือนแรกของปี 2551 นี้เท่ากับร้อยละ 2.4)

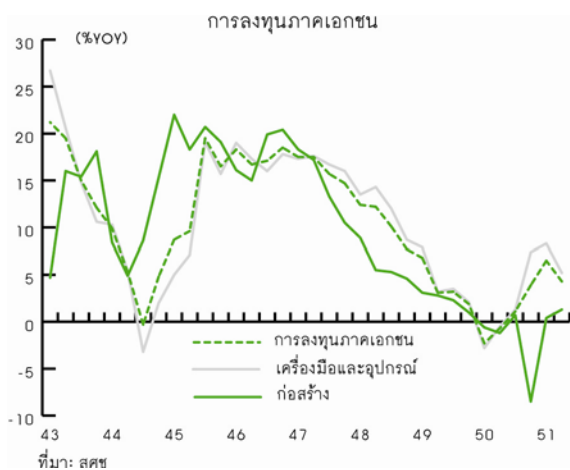
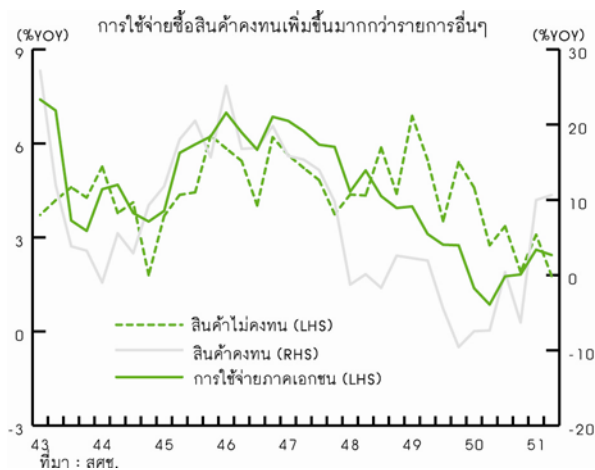
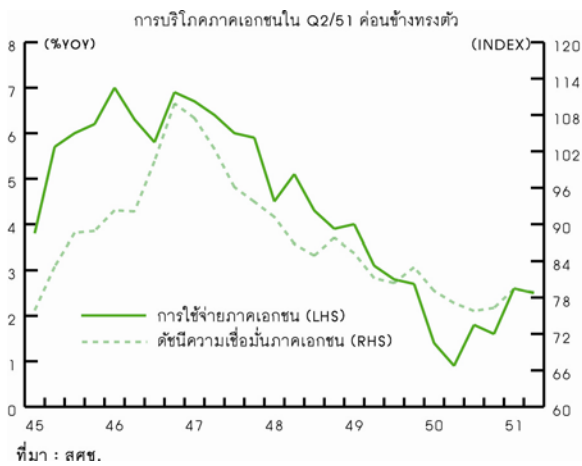
ดอลลาร์ และรวมในครั้งแรกของปีมีการขาดดุลประมาณ 13.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

□ **ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลเล็กน้อยแม้ว่าดุลการค้ากลับมาเกินดุล** ในไตรมาสสองดุลการค้าเกินดุล 425 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากที่ขาดดุล 108.6 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรก รวมครั้งแรกของปีดุลการค้ายังอยู่ในฐานะเกินดุลเล็กน้อย โดยที่เป็นการขาดดุลน้ำมันจำนวน 6.90 พันล้านดอลลาร์ สรอ. แต่มีการเกินดุลจากรายการสินค้าอื่น ๆ สำหรับดุลบริการนั้นขาดดุลประมาณ 700 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามฤดูกาลจ่ายเงินปันผลและส่งรายได้จากการลงทุนกลับของบริษัทต่างชาติและเป็นช่วงวันหยุดเทศกาลของประเทศไทยที่ทำให้มีการเดินทางออกไปท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น ดังนั้นในไตรมาสสองดุลบัญชีเดินสะพัดจึงขาดดุล **0.308 พันล้านดอลลาร์ สรอ.** จากที่เกินดุล 3.068 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรก

และเมื่อรวมกับเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิที่มีการขาดดุล 1.327 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการเคลื่อนย้ายเงินทุนออกจากประเทศไทยของนักลงทุนต่างชาติเพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดจากปัญหา sub-prime จึงทำให้โดยรวมดุลการชำระเงินของไทยอยู่ในฐานะขาดดุล 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สอง ลดลงมากเมื่อเทียบกับดุลการชำระเงินที่เกินดุลจำนวน 18.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรก จึงเป็นแรงกดดันให้เงินบาทอยู่ในทิศทางที่อ่อนค่าลง โดยในเดือนพฤษภาคมและมีธุนายนค่าเงินบาทอ่อนลงเป็น 32.11 และ 32.20 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. จากระดับเฉลี่ย 31.46 และ 31.59 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนมีนาคมและเมษายน และ 34.026 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 21 สิงหาคม ที่ผ่านมา

□ **ราคาน้ำมันและราคาพลังงานสูงขึ้นมากและทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงในไตรมาสสองเพิ่มขึ้นร้อยละ 50.24** แม้ว่าปริมาณโดยเฉลี่ยจะลดลงร้อยละ 1.2 และดุลการค้าน้ำมันยังขาดดุลต่อเนื่องโดยในไตรมาสสองขาดดุลจำนวน 6.9 พันล้าน

ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสที่สองปี 2551 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

□ การใช้จ่ายครัวเรือน: ขยายตัวใกล้เคียงไตรมาสที่แล้ว ในไตรมาสที่สองของปี 2551 การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 จากที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรก โดยปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวในไตรมาสที่สองนี้ ได้แก่ รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 53.2 ตามปริมาณและราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น การปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 และมาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนภายใต้กรอบมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งผลของการปรับเพิ่มเงินเดือนเพื่อช่วยค่าครองชีพในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว อย่างไรก็ตามมีแรงกดดันจากด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 7.5 ในไตรมาสนี้ ประกอบกับความเชื่อมั่นประชาชนที่ลดลงจากความไม่มั่นใจเกี่ยวกับรายได้ในอนาคต สถานการณ์ทางการเมือง และความไม่สงบในภาคใต้ ทำให้การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวได้ไม่เต็มที่

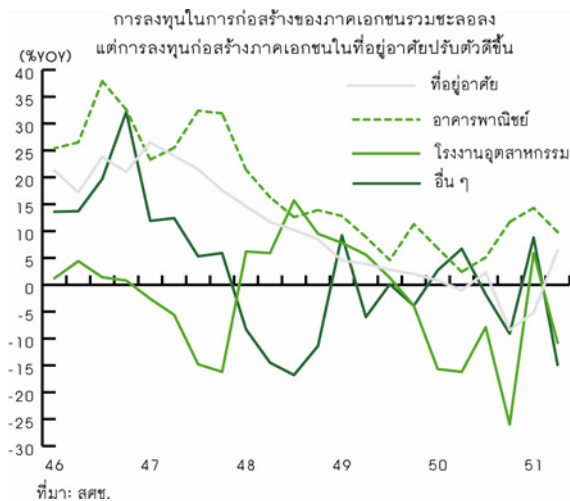
รายการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นมากค่อนข้างกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้าคงทน การใช้จ่ายซื้อสินค้าประเภทคงทนขยายตัวร้อยละ 10.6 ใกล้เคียงกับไตรมาสที่แล้ว จากการใช้จ่ายซื้อสินค้าประเภท รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน (อาทิ เครื่องซักผ้า หม้อหุงข้าว พัดลม ตู้เย็น เป็นต้น) เพิ่มขึ้น สำหรับการใช้จ่ายซื้อสินค้ากึ่งคงทน สินค้าอาหาร ขยายตัวร้อยละ 3.3 และ 1.9 ตามลำดับ สะท้อนตัวลงซึ่งเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะในหมวดอาหาร สำหรับการใช้จ่ายซื้อสินค้าบริการทรงตัวจากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว

รวมครึ่งแรกของปี การใช้จ่ายภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 เป็นการใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทน สินค้ากึ่งคงทน และอาหาร ร้อยละ 10.3 3.5 และ 2.6 ตามลำดับ ส่วนการใช้จ่ายซื้อสินค้าบริการลดลงร้อยละ 0.9

□ การลงทุนภาคเอกชน: สะท้อนตัวลง โดยมีแรงกดดันด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้น และความเชื่อมั่นนักธุรกิจลดลง การลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่สองขยายตัวร้อยละ 4.3 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสที่แล้ว โดยมีแรงกดดันด้านต้นทุนเพิ่มขึ้นทั้งจากราคาน้ำมัน ราคาวัตถุดิบ ราคาวัสดุ

(ร้อยละ)	การใช้กำลังการผลิต						
	2550				2551		
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	H1
อัตราการใช้กำลังการผลิตรวม	74.4	73.9	73.7	76.1	76.7	72.3	74.5
เครื่องตี	81.5	81.4	76.5	86.8	87.6	81.1	84.4
กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	90.8	90.1	91.0	91.9	92.0	91.5	91.7
ผลิตภัณฑ์เคมี	95.9	90.4	101.0	101.8	92.6	95.8	94.2
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	88.2	87.5	90.8	87.1	88.8	89.8	89.3
วัสดุก่อสร้าง	78.4	78.4	80.6	76.1	79.7	73.1	76.4
ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง	72.6	68.9	75.7	76.9	78.0	76.9	77.4
ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	79.3	72.2	81.5	91.1	81.0	79.3	80.2
ส่งออก <30% ของผลผลิต	79.4	78.4	80.6	80.1	82.8	81.9	82.4
ส่งออก 30 - 60% ของผลผลิต	69.6	71.4	65.9	69.7	80.7	64.5	72.6
ส่งออก >60% ของผลผลิต	71.1	70.0	69.7	74.6	67.6	65.0	66.3

ที่มา ธปท.

ที่มา: สศท.

ก่อสร้าง และค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น รวมถึงภาวะการเมืองที่มีความไม่แน่นอนทำให้ความเชื่อมั่นผู้ประกอบการลดลง อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยแท้จริงที่ยังคงต่ำ และอัตราการใช้จ่ายในการผลิตของหลายอุตสาหกรรมที่เกือบเต็มกำลัง อาทิ กระดาษ และผลิตภัณฑ์ ปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ หัวอ่านข้อมูล เป็นต้น ประกอบกับมาตรการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและ SMEs และมาตรการด้านภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุน และมาตรการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน² ยังช่วยสนับสนุนให้การลงทุนยังคงขยายตัวได้

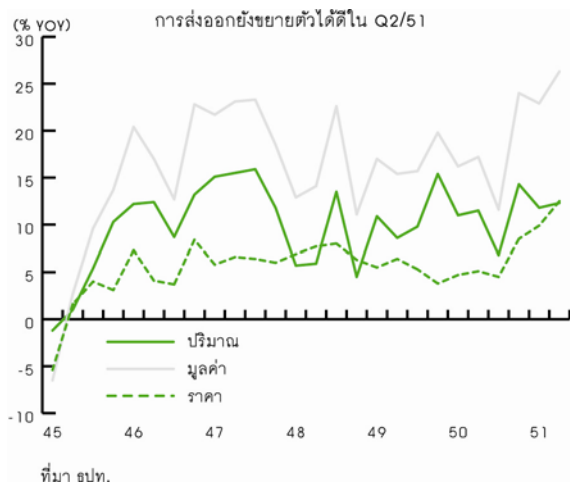
ทั้งนี้การลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ขยายตัวร้อยละ 5.2 โดยมีการนำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรกลไฟฟ้า เครื่องจักรกลอุตสาหกรรม ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ทำจากโลหะ ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจำหน่ายเครื่องจักรภายในประเทศ (ณ ราคาปี 2543) ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 ส่วนการซื้อรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลงร้อยละ 5.7

สำหรับการลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 1.3 ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสที่แล้ว จากการลงทุนก่อสร้างอาคารพาณิชย์ที่ยังขยายตัวสูงร้อยละ 9.8 และการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 6.4 จากที่ลดลงในช่วง 2 ไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นการขยายตัวของ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยเฉพาะประเภทคอนโดมิเนียมตามแนวรถไฟฟ้า สำหรับ

² มาตรการวันที่ 4 มีนาคม 2551 โดยมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน และ SMEs ประกอบด้วยการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แก่ห้างหุ้นส่วนที่มีโชตินิติบุคคลตาม พรบ. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน และมีเงินได้ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิในส่วน 150,000 แรก (เดิมต้องเสีย 15%) แก่บริษัทหรือห้าง นิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท (SME ที่เข้าเกณฑ์ประหยัดรายจ่าย รายละ 22,500 บาท) และ มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุน/เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การให้บริษัทหรือห้างนิติบุคคลสามารถหักค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรได้มากขึ้น การยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้ที่จ่ายเพื่อติดตั้งเครื่องจักรอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน การที่บริษัทหรือห้างนิติบุคคลสามารถหักค่าเสื่อมราคา Software ได้ภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี การลดภาษีธุรกิจเฉพาะจากร้อยละ 3 เป็นร้อยละ 0.1 สำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์ และการลดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการโอน และการจดทะเบียนจำนอง อสังหาริมทรัพย์จากร้อยละ 2 เป็นร้อยละ 0.01

การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และการก่อสร้างประเภทอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 10.8 และ 14.9 ตามลำดับ

รวมครึ่งแรกของปี 2551 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.4 โดยการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ร้อยละ 6.7 และการลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 0.8 แยกเป็นการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ และที่อยู่อาศัย เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1 และ 0.6 ตามลำดับ การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และการก่อสร้างประเภทอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 2.5 และ 3.1 ตามลำดับ

□ **มูลค่าการส่งออกขยายตัวสูง โดยราคาเพิ่มขึ้นมาก แต่ปริมาณเร่งตัวขึ้นเล็กน้อย** ในไตรมาสที่สองของปี 2551 การส่งออกยังคงขยายตัวได้สูง โดยมูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 26.3 ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 เทียบกับร้อยละ 9.9 ในไตรมาสที่แล้ว ในขณะที่ปริมาณขยายตัวร้อยละ 12.3 ใกล้เคียงกับร้อยละ 11.8 ในไตรมาสที่แล้ว เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่าส่งออกในไตรมาสที่สองขยายตัวร้อยละ 16.7 และราคาส่งออกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.9 เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.9 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

■ **สินค้าเกษตร: ราคาส่งออกเร่งตัวขึ้นมาก** ในไตรมาสที่สอง มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรขยายตัวร้อยละ 64.2 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 45.9 ในไตรมาสแรกของปี 2551 โดยราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.5 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 26.5 ในไตรมาสที่แล้ว โดยราคาส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญเพิ่มขึ้นทุกสินค้า ทั้งข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และยางพารา ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลกประกอบกับมีความกังวลเกี่ยวกับวิกฤตอาหารโลกสำหรับปริมาณส่งออกขยายตัวร้อยละ 7.7 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 15.3 ในไตรมาสที่แล้ว จากปริมาณการส่งออกข้าวที่ชะลอตัวลง และปริมาณการส่งออกมันสำปะหลัง และข้าวโพดที่ลดลง

■ **สินค้าอุตสาหกรรม: ราคาและปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง** และสินค้าส่งออกมีลักษณะการขยายตัวเป็นวงกว้าง (broad base) มากขึ้น ในไตรมาสที่สอง มูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 24.3 ราคาและปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 และ 14.8 ตามลำดับ สินค้าส่งออกสำคัญที่ยังขยายตัวได้สูง ได้แก่ รถยนต์และอุปกรณ์ส่วนประกอบ อัญมณีและ

การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ

การส่งออก (%YOY)		2550				2551		
		ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	H1
ข้าว	มูลค่า	34.2	16.9	59.4	108.1	156.0	134.7	34.2
	ราคา	9.5	7.3	4.2	13.6	90.9	51.7	9.5
	ปริมาณ	22.7	7.7	53.1	82.7	35.3	56.1	22.7
ยางพารา	มูลค่า	4.5	-6.4	17.8	33.6	30.5	32.1	4.5
	ราคา	7.1	-7.2	27.0	33.8	26.9	30.1	7.1
	ปริมาณ	-3.0	0.6	-7.4	0.0	2.9	1.3	-3.0
มันสำปะหลัง	มูลค่า	23.1	-1.1	13.0	13.5	20.0	16.3	23.1
	ราคา	24.5	40.5	55.4	58.9	61.9	60.6	24.5
	ปริมาณ	3.8	-29.7	-27.2	-29.3	-25.5	-27.8	3.8
ข้าวโพด	มูลค่า	48.6	296.4	-9.7	229.6	-6.6	110.8	48.6
	ราคา	-7.0	-41.4	37.9	15.0	186.3	110.3	-7.0
	ปริมาณ	22.7	395.3	-34.4	181.1	-43.5	82.6	22.7

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

เครื่องประดับ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แต่อย่างไรก็ตามเริ่มมีแนวโน้มชะลอตัว นอกจากนี้การส่งออกอื่นๆ อาทิ น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องสำอางค์/สบู่/ผลิตภัณฑ์รักษาผิว เลนส์ เป็นต้น ขยายตัวได้สูงและสามารถชดเชยการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าหลักได้ สำหรับสินค้าส่งออกที่ยังลดลงได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์โลหะสามัญ

ตลาดส่งออกที่สำคัญ

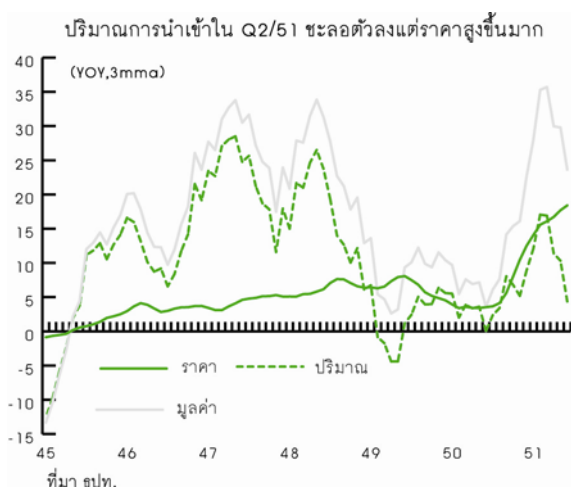
(%YOY)	2550				2551		
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	สัดส่วน
ตลาดหลัก	10.9	2.4	17.3	12.2	20.7	16.5	52.0
สหรัฐฯ	-1.3	-9.3	5.2	7.2	6.2	6.7	11.3
ญี่ปุ่น	9.7	1.9	11.9	6.3	19.8	13.0	11.3
EU (15)	15.5	10.4	7.6	11.7	8.3	10.0	12.1
อาเซียน (5)	19.6	8.5	41.3	21.8	42.9	32.9	17.2
ตลาดอื่นๆ	25.6	22.2	30.8	31.7	30.6	31.1	48.0
ฮ่องกง	19.7	23.6	39.3	46.3	34.0	39.9	5.9
ไต้หวัน	-1.5	-22.4	-5.4	-26.7	-13.3	-20.5	1.7
เกาหลีใต้	11.1	5.1	12.1	13.9	12.2	13.0	1.8
ตะวันออกกลาง	29.0	31.7	32.2	23.9	31.3	27.8	5.2
อินเดีย	47.1	62.8	56.7	17.0	24.4	31.6	1.8
จีน	26.4	25.8	25.4	34.2	21.5	27.4	9.6

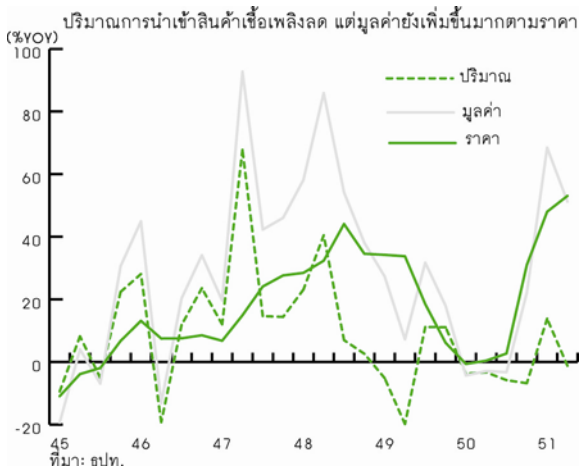
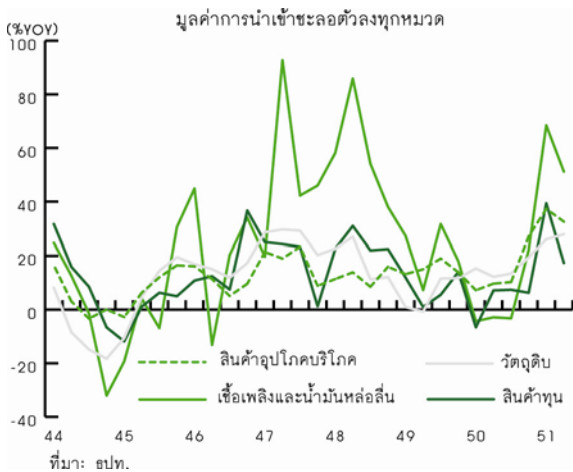
ที่มา กระทรวงพาณิชย์

■ **ตลาดส่งออก:** ขยายตัวได้ดีทั้งตลาดส่งออกหลักและตลาดส่งออกอื่น ๆ มูลค่าส่งออกไปยังตลาดหลักขยายตัวร้อยละ 20.7 โดยตลาดญี่ปุ่นและตลาดอาเซียน (5) ขยายตัวสูงร้อยละ 19.8 และ 42.9 ตามลำดับ สำหรับตลาดสหรัฐฯขยายตัวร้อยละ 6.2 ไกล่เคียงไตรมาสที่แล้ว แต่ตลาดสหภาพยุโรปชะลอตัวลง โดยขยายตัวร้อยละ 8.3 เนื่องจากปัญหา sub-prime ของสหรัฐฯที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปชัดเจนมากขึ้น สำหรับการส่งออกไปยังตลาดอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 31.1 โดยตลาดส่งออกที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ จีน อินเดีย ฮ่องกง ทวีปออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา และยุโรปตะวันออก

■ **รวมครึ่งแรกของปี** มูลค่าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์สรอ. ขยายตัวร้อยละ 24.7 ราคาและปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.2 และ 12.0 ตามลำดับ เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่าส่งออกขยายตัวร้อยละ 17.8 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9

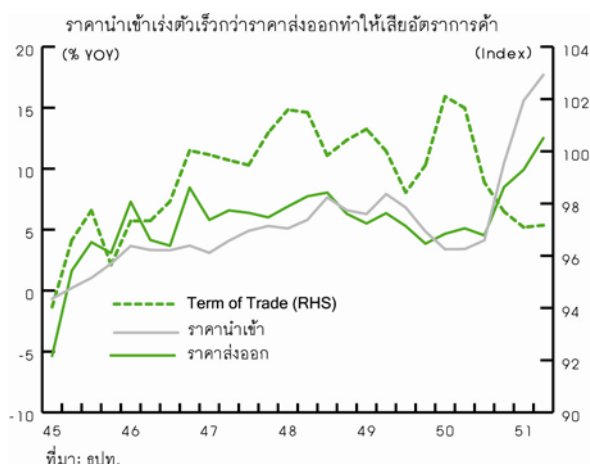
□ **การนำเข้าชะลอตัวลง** ในไตรมาสที่สองของปี 2551 มูลค่านำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ ขยายตัวร้อยละ 29.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 35.1 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเป็นการชะลอตัวลงในทุกหมวด ยกเว้นหมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปที่ขยายตัวได้ใกล้เคียงไตรมาสที่แล้วตามความต้องการของการผลิตเพื่อส่งออก ราคานำเข้ายังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ 17.7 ตามราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นสำคัญ ในขณะที่ปริมาณนำเข้าขยายตัวร้อยละ 9.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 16.9 ในไตรมาสที่แล้วซึ่งเป็นการชะลอตัวตามภาวะการลงทุนภายในประเทศเป็นสำคัญ และเมื่อคิด

ในรูปเงินบาท มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 20.4 ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6

- **สินค้าทุน:** มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 17.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 39.4 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นการชะลอตัวลงตามภาวะการลงทุนภายในประเทศที่ลดลง ปริมาณการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 11.1 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6
- **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป:** มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 27.9 ใกล้เคียงกับการขยายตัวร้อยละ 26.0 ในไตรมาสที่แล้ว โดยเป็นการขยายตัวตามความต้องการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกที่ยังขยายตัวสูง ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 14.2 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0
- **สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น:** มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 51.2 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 68.5 ในไตรมาสที่แล้ว โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 53.1 เป็นการเพิ่มขึ้นตามราคานำเข้าน้ำมันดิบที่ยังเพิ่มขึ้นสูงร้อยละ 70.24 แต่ปริมาณการนำเข้าสินค้าโดยรวมลดลงร้อยละ 1.2 โดยที่ปริมาณนำเข้าน้ำมันดิบลดลงร้อยละ 8.1 เนื่องจากได้มีการนำเข้าน้ำมันดิบในปริมาณที่มากในช่วงไตรมาสที่ผ่านมา จากการคาดการณ์ราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่องและค่าการกลั่นที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันทำให้จูงใจในการกลั่นเพื่อส่งออกน้ำมันสำเร็จรูป
- **สินค้าอุปโภคบริโภค:** มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 32.6 ปริมาณขยายตัวร้อยละ 26.1 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ทั้งนี้ค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยที่แข็งค่าขึ้นกว่าในปีที่แล้ว ยังจูงใจให้ผู้บริโภคในกลุ่มที่มีอำนาจซื้อสูงจับจ่ายใช้สอยต่อเนื่อง ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงยังต่ำจึงจูงใจให้กลุ่มผู้มีเงินออมสูงใช้จ่ายเพิ่มขึ้น
- **สินค้าที่มูลค่านำเข้าเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรม เครื่องจักรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง เคมีภัณฑ์ เหล็ก สินแร่โลหะอื่น ๆ เครื่องเพชรพลอย/อัญมณี ปู่ยและยากำจัดศัตรูพืช ด้ายและเส้นใย เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ ผลิตภัณฑ์เซรามิก เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม นาฬิกาและส่วนประกอบ เป็นต้น**
- **รวมครึ่งแรกของปี** มูลค่านำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐขยายตัวร้อยละ 32.0 ปริมาณขยายตัวร้อยละ 13.3 และ

ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.7 เมื่อคิดเป็นรูปเงินบาทมูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 21.7 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4

□ **อัตรการการค้า (Term of Trade) ลดลง** ในไตรมาสที่ 2 ปี 2551 ราคานำเข้าเฉลี่ยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.7 ซึ่งยังคงเร็วกว่าราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 ส่วนหนึ่งเนื่องจากราคานำเข้าน้ำมันยังคงเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งแม้ว่าราคาสินค้าเกษตรในไตรมาสที่สองจะเพิ่มขึ้นมากเช่นกัน แต่สัดส่วนการนำเข้าน้ำมันต่อการนำเข้ารวมนั้นสูงกว่าพืชเกษตรส่งออกต่อมูลค่าการส่งออกรวม

□ **ดุลการค้ากลับมาเกินดุล** ในไตรมาสที่ 2 ดุลการค้าเกินดุล 425 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 15,542 ล้านบาท) เทียบกับที่ขาดดุล 109 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 3,834 ล้านบาท) ในไตรมาสที่แล้ว รวมครั้งแรกของปีดุลการค้าเกินดุล 316 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 11,708 ล้านบาท

□ **ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล** จากดุลบริการ รายได้และเงินโอนสุทธิที่ขาดดุลจำนวน 733 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สอง ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 308 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 8,246 ล้านบาท รวมครั้งแรกของปีดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุล 2,760 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 91,411 ล้านบาท

□ **ด้านการผลิต:**

- **สาขาเกษตรกรรม** ขยายตัวร้อยละ 6.5 สูงกว่าร้อยละ 3.5 ในไตรมาสแรก และการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.9 ในทั้งปี 2550 ผลผลิตพืชผลสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าว อ้อย และปาล์มน้ำมัน รวมทั้งผลผลิตยางพาราที่ยังเพิ่มขึ้นในเกณฑ์ดี เนื่องจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคาข้าวตั้งแต่ต้นปี ทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น ส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย สำหรับพืชผลเกษตรที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด และยางพารา การที่ผลผลิตข้าวโลกลดลง และมีการเข้มงวดการส่งออกของประเทศผู้ส่งออก ประกอบกับประเทศผู้นำเข้าเริ่มไม่มั่นใจในความมั่นคงของอาหารทำให้อุปสงค์ในการนำเข้าสูงขึ้น ส่งผลให้การส่งออกข้าวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 61.43 ในไตรมาสสอง รวมครั้งแรกของปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.1 ส่วนราคาพืชน้ำมันที่เพิ่มขึ้นเป็นผลจากอุปสงค์ของพืชน้ำมันสำหรับการผลิตพลังงาน

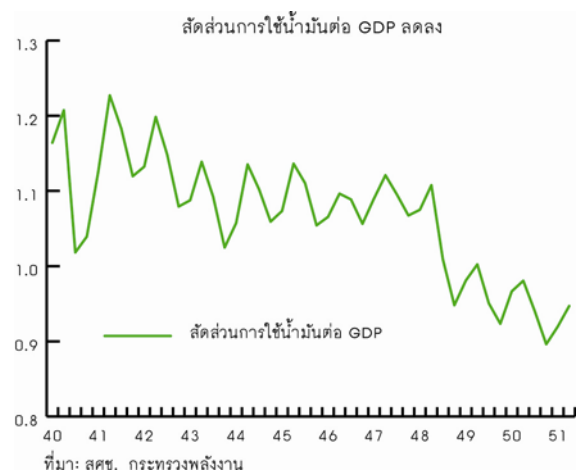
ทดแทนเพิ่มขึ้น การที่ระดับราคาสินค้าเกษตรโดยรวมเพิ่มขึ้นและปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้ของเกษตรกรในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 53.2 รวมครั้งแรกของปีสาขาเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ 4.9

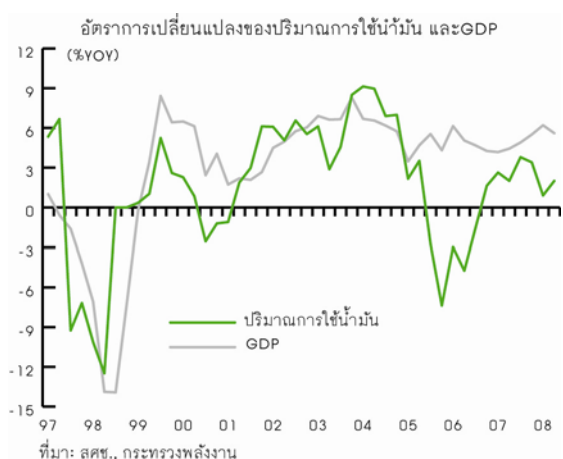
- **สาขาอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 8.0 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากที่ขยายตัวร้อยละ 9.9 ในไตรมาสแรก ตามภาวะการชะลอตัวของการใช้จ่ายในประเทศ และการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมหลัก ประเภทสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตที่หดตัวมากที่สุดได้แก่ การผลิตเครื่องเรือนไม้สำหรับส่งออก เนื่องจากตลาดสหรัฐที่เป็นตลาดหลัก ประสบกับปัญหาวิกฤติอาหาริมทรัพย์ และในไตรมาส 2 กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับร้อยละ 72.3 เทียบกับร้อยละ 73.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว รวมครั้งแรกของปีสาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 9.0
- **สาขาก่อสร้าง** หดตัวร้อยละ 3.9 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสแรก ทำให้ในช่วงครึ่งแรกของปีสาขาก่อสร้างหดตัวร้อยละ 1.4 สาเหตุการหดตัวสาขาก่อสร้างในไตรมาสที่สองเนื่องมาจากการก่อสร้างภาครัฐลดลง ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวเล็กน้อย โดยที่การก่อสร้างที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์มีการขยายตัว การหดตัวของการก่อสร้างนั้นเป็นผลกระทบจากการที่ราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นมากเป็นสำคัญ โดยเฉพาะราคาเหล็กเพิ่มขึ้นร้อยละ 61.5
- **สาขาโรงแรมและภัตตาคาร** ขยายตัวร้อยละ 5.0 แต่เป็นการขยายตัวที่ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 8.3 ในไตรมาสแรก แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นสูงร้อยละ 15.0 แต่อัตราการเข้าพักยังทรงตัวใกล้เคียงกับไตรมาสเดียวกันปีที่แล้วในระดับร้อยละ 54.5 การชะลอตัวของสาขานี้เป็นเพราะราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งราคาอาหาร ค่าใช้จ่ายเดินทาง และราคาน้ำมัน ส่งผลกระทบต่อรายจ่ายนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและคนต่างชาติ ประกอบกับค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยที่แข็งขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ทำให้คนไทยเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น
- **สาขาการเงิน** ขยายตัวร้อยละ 8.9 เนื่องจากสินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ ซึ่ง

สะท้อนถึงความต้องการเงินทุนหมุนเวียนตามต้นทุนวัตถุดิบและค่าขนส่งที่สูงขึ้น ส่วนที่สินเชื่ออุปโภคบริโภคขยายตัวจากสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและการเช่าซื้อรถยนต์เป็นหลัก ส่งผลให้รายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ยังเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามอัตราการขยายตัวชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 9.6 ในไตรมาสแรก ซึ่งเป็นช่วงของการเจริญเติบโตจากฐานที่ต่ำมากในไตรมาสแรกปี 2550

□ ประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมดีขึ้นบนพื้นฐานของโครงสร้างการใช้จ่ายที่มีความสมดุลและยืดหยุ่นมากขึ้น

- **สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง** ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมปรับตัวดีขึ้น โดยไตรมาสที่สองของปี 2551 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.947 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกเล็กน้อย แต่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสที่สองของปี 2550 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.9806 ในขณะที่สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2551 อยู่ที่ ร้อยละ 0.933 ลดลงจากร้อยละ 0.9734 ในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2550 นอกจากนี้ซึ่งแสดงการใช้น้ำมันโดยรวมแล้ว การที่ผู้บริโภคในทุกภาคส่วนมีการปรับเปลี่ยนไปสู่พลังงานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าน้ำมันเบนซินและดีเซลธรรมดา ส่งผลให้ต้นทุนการใช้น้ำมันต่อการสร้างมูลค่า GDP ลดลง ซึ่งเป็นการแสดงประสิทธิภาพการใช้น้ำมันที่ปรับตัวดีขึ้นอีกด้านหนึ่งด้วย

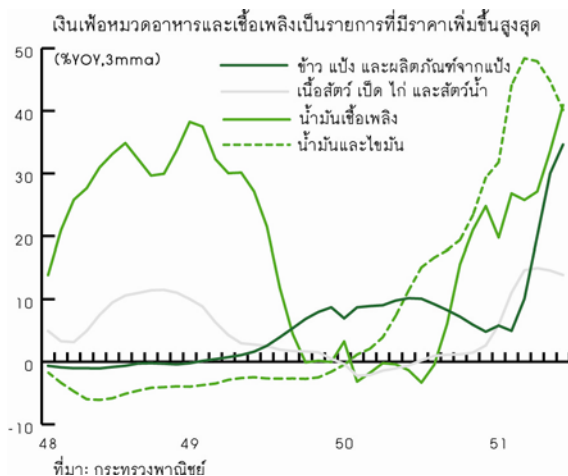
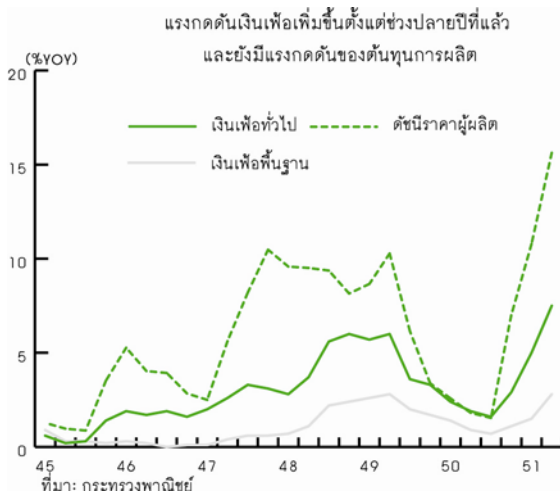

(% YoY)	2550				2551		
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	H1
น้ำมันเบนซิน	1.69	2.11	4.39	-1.71	-1.92	-5.22	-3.58
ออกเทน(91 + 95)	-6.10	-0.20	-4.70	-18.78	-26.42	-32.01	-29.17
แก๊สโซฮอล์	37.79	12.91	46.23	77.03	111.95	94.07	102.15
น้ำมันดีเซล	2.13	0.73	5.61	1.81	-0.37	-3.99	-2.15
หมวมเร็ว+หมวมช้า	-1.22	-1.17	1.78	-4.15	-10.23	-20.44	-15.22
หมวมเร็ว 5	1360.62	1081.61	1768.31	1391.93	787.29	645.00	693.64
ก๊าซแอลพีจี	14.30	12.59	13.59	18.15	17.59	20.82	19.24
NGV	117.61	102.92	113.29	139.80	190.52	220.18	206.97

ที่มา: กระทรวงพลังงาน

■ สถานการณ์การใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศ: ปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์และไบโอดีเซลเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สองปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 94.7 หรือมีปริมาณการใช้ประมาณ 8.4 ล้านลิตรต่อวัน (คิดเป็นร้อยละ 42 ของปริมาณการใช้เบนซินทั้งหมด) ในขณะที่ปริมาณการใช้ไบโอดีเซล (บี5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 645 โดยมีปริมาณการใช้อยู่ที่ประมาณ 9.7 ล้านลิตรต่อวัน สำหรับพลังงานทางเลือกชนิดอื่นๆ เช่น ก๊าซแอลพีจีและก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์ ปริมาณการใช้ยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่สองปริมาณการใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8 และร้อยละ 220.2 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันปริมาณการใช้้ำมันสำเร็จรูปชนิดอื่น เช่น น้ำมันเบนซิน 95 และ 91 น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ลดลงมากในอัตราร้อยละ 70.3 22.4 และ 20.5 ตามลำดับ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคไปสู่พลังงานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าราคาน้ำมันเบนซินและดีเซลธรรมดาที่ราคาปรับตัวสูงขึ้นทำสถิติใหม่อย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นนั้น ยังส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการใช้พลังงานของประเทศให้มีความเหมาะสมมากขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น ในอดีตนั้นรัฐบาลมีนโยบายในการอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซลเนื่องจากเห็นว่าเป็นน้ำมันที่ใช้ในเชิงพาณิชย์และการขนส่งเป็นหลัก จากนั้นนโยบายดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนทั่วไปหันมาใช้รถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณการจำหน่ายรถปิคอัพที่เพิ่มสูงขึ้นมากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามเมื่อราคาน้ำมันดีเซลเริ่มปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2548 หลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายลดตัวราคาน้ำมันดีเซล จนกระทั่งช่วงต้นปีที่ผ่านมาราคาน้ำมันดีเซลปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นมากและสูงกว่าราคาน้ำมันเบนซิน ส่งผลให้ผู้บริโภคเริ่มปรับเปลี่ยนการใช้ไปสู่พลังงานชนิดอื่นมากขึ้น เห็นได้จากปริมาณการจำหน่ายรถปิคอัพที่มีแนวโน้มชะลอลดตัวลงในช่วง 1-2 ไตรมาสที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังคงต้องให้ความสำคัญในการดูแลโครงสร้างการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ ให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ก๊าซแอลพีจีที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ต้องมีการนำเข้าเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

□ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ: อัตราการว่างงานต่ำ แต่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมาก และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลง

■ **เงินเฟ้อ:** แรงกดดันจากราคาอาหารและเชื้อเพลิงเพิ่มสูงขึ้น ในไตรมาสที่สองเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 7.5 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสแรกของปี โดยแรงกดดันเงินเฟ้อในไตรมาสนี้ยังคงมาจากการปรับราคาสินค้าอาหารและเครื่องดื่มที่มีไซแอลกอฮอล์ และการปรับราคาสินค้าหมวดยานพาหนะขนส่งและการสื่อสารเป็นหลัก โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 และ 12.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มสินค้าอาหารที่มีราคาเพิ่มสูงขึ้นมากเป็นกลุ่มอาหารหลักในชีวิตประจำวัน ได้แก่ น้ำมันและไขมัน ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์ เนื้อสัตว์สด ไข่ และเครื่องปรุงอาหาร สำหรับสินค้าในหมวดยานพาหนะขนส่ง และการสื่อสาร ที่มีการปรับราคาเพิ่มสูง คือ น้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.6 รวมครั้งแรกของปี เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.3³

เงินเฟ้อพื้นฐาน: เพิ่มขึ้นสูงต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สองเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 2.8 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสที่แล้ว สะท้อนราคาสินค้าเพิ่มขึ้นเป็นวงกว้างมากขึ้น ได้แก่ สินค้าประเภทอาหารสำเร็จรูป วัสดุก่อสร้าง เครื่องใช้เบ็ดเตล็ดในบ้าน ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ค่าใช้จ่ายระดับอุดมศึกษา เป็นต้น และเมื่อรวมครั้งแรกของปีเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 2.2

ดัชนีราคาผู้บริโภค ในไตรมาสที่สอง ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสที่แล้ว โดยดัชนีราคาเร่งตัวขึ้นในหมวดวัตถุดิบ และหมวดสินค้าสำเร็จรูป โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7 และ 24.0 ตามลำดับ สำหรับราคาสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 ใกล้เคียงกับไตรมาสที่แล้ว ซึ่งราคาสินค้าหมวดวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นมากเป็นราคาวัตถุดิบประเภทอาหารเป็นสำคัญ ได้แก่ ข้าวสาร แป้ง ผลิตภัณฑ์จากแป้ง และเนื้อสัตว์ รวมครั้งแรกของปีดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4⁴

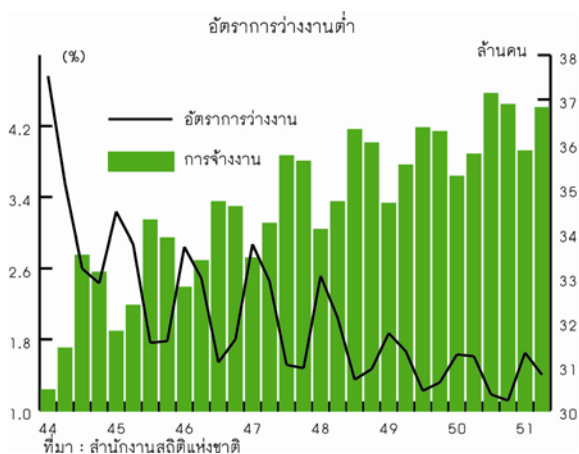
³ในเดือนกรกฎาคม เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 9.2 เงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 3.7 ทำให้ในช่วง 7 เดือนแรกของปีเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.6 และเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 2.4

⁴ในเดือนกรกฎาคม ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.2 ทำให้ในช่วง 7 เดือนแรกของปีดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4

ภาวะการจ้างงาน (อัตราเพิ่ม %)

	2550					2551	
	เฉลี่ย	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2*
การจ้างงาน	1.6	1.8	0.7	2.1	1.7	1.6	2.8
ภาคเกษตร	1.0	2.8	-0.5	1.2	0.6	0.4	2.7
ภาคนอกเกษตร	2.0	1.2	1.5	2.9	2.5	2.3	2.9
อุตสาหกรรม	2.1	0.2	1.3	5.4	1.7	0.4	-1.5
การก่อสร้าง	-0.1	1.6	1.5	-4.9	1.0	0.5	3.1
โรงแรมและภัตตาคาร	3.0	4.3	2.0	4.0	1.8	1.2	1.7
อัตราการว่างงาน	1.4	1.6	1.6	1.2	1.1	1.7	1.4

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ
*ตัวเลขเฉลี่ยรายเดือน

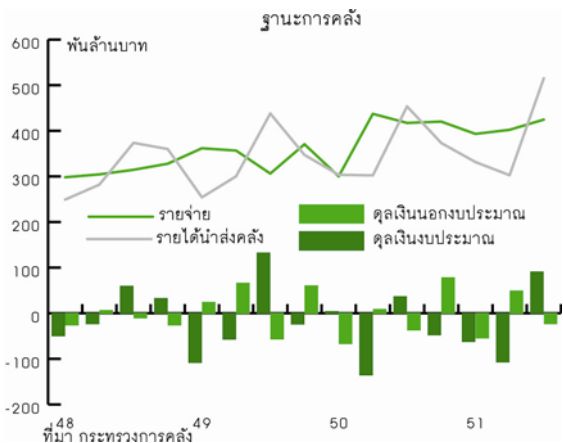
■ การจ้างงานเฉลี่ยในไตรมาสที่ 2 มีจำนวน 36.80 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมีการจ้างงานในภาคเกษตรจำนวน 13.69 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร 23.12 ล้านคนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 โดยสาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาการค้า และสาขาโรงแรมและภัตตาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 3.5 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับ ส่วนสาขาอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 1.5 ตามภาวะการชะลอตัวของการผลิต สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ในระดับร้อยละ 1.4 และ ณ สิ้นไตรมาส 2 มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม 381,828 แห่ง มีผู้ประกันตนจำนวน 8.79 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว ส่วนกองทุนประกันสังคม ณ สิ้นไตรมาสที่ 2 จำนวน 569,113 ล้านบาท มีผู้ใช้บริการ 1.79 ล้านคน หรือร้อยละ 20.3 ของผู้ประกันตนทั้งหมด ถึงแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสนี้ชะลอตัว แต่โอกาสในการหางานทำมีมากขึ้น

■ เสถียรภาพด้านต่างประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี แม้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลง เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน เท่ากับ 106.018 พันล้านดอลลาร์ สรอ.⁵ (และมี Net Forward Position อีก 18.264 พันล้านดอลลาร์) ลดลงจาก 109.678 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมีนาคม (และรวม Net Forward Position อีก 21.456 พันล้านดอลลาร์) ซึ่งคิดเป็นประมาณ 3.8 – 4.2 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับการนำเข้าประมาณ 7.4 เดือน ในไตรมาสนี้ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงเนื่องจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และนักลงทุนต่างชาติเคลื่อนย้ายเงินทุนออกนอกประเทศไทยเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เกิดจากปัญหา sub-prime

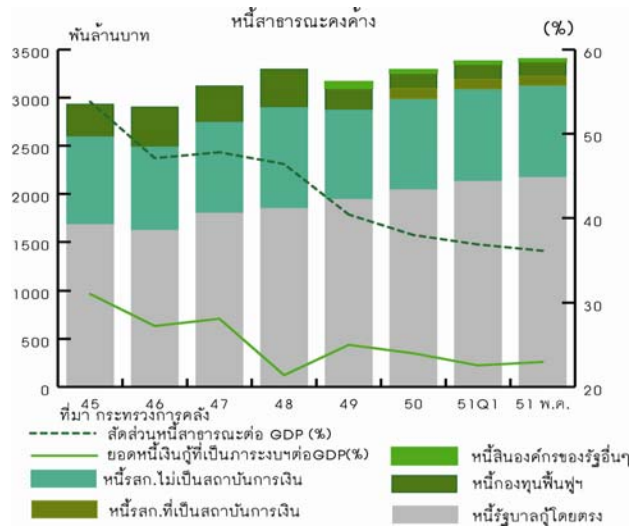
⁵ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2551 เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเท่ากับ 103.061 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และ Net Forward Position ลดลงต่อเนื่องเป็น 16.306 พันล้านดอลลาร์)

■ ฐานะการคลัง: เกินดุลเงินสดเป็นไตรมาสแรกของปีงบประมาณนี้ ในไตรมาสที่ 3 ของปีงบประมาณ 2551 (เม.ย.-มิ.ย.51) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลัง 515,122.75 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 12.6 และมีรายจ่าย 424,600.94 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 1.75 ทำให้ดุลเงินงบประมาณเกินดุลจำนวน 90,521.81 ล้านบาท ซึ่งเกินดุลสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนจำนวน 50,502.06 ล้านบาท และเมื่อรวมดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุลจำนวน 22,538.15 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสดก่อนหักเกินดุลจำนวน 67,983.66 ล้านบาท ในขณะที่ไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนมีการขาดดุลอยู่จำนวน 268.32 ล้านบาท

นับตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ 2551 ถึงสิ้นไตรมาสที่ 3 (ต.ค.50-มิ.ย.51) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น 1,149,865.85 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 7.5 โดยภาษีหลักที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และอากรขาเข้า สำหรับด้านรายจ่าย รัฐบาลมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น 1,220,082.43 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 5.7 เป็นผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 70,216.58 ล้านบาท ขาดดุลลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 17.1 และเมื่อรวมดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุลจำนวน 35,587.94 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสดก่อนหักขาดดุลจำนวน 105,804.52 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 44.2 ทั้งนี้ รัฐบาลได้ชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรรัฐบาลและตั๋วสัญญาใช้เงินรวมจำนวน 151,891.33 ล้านบาท

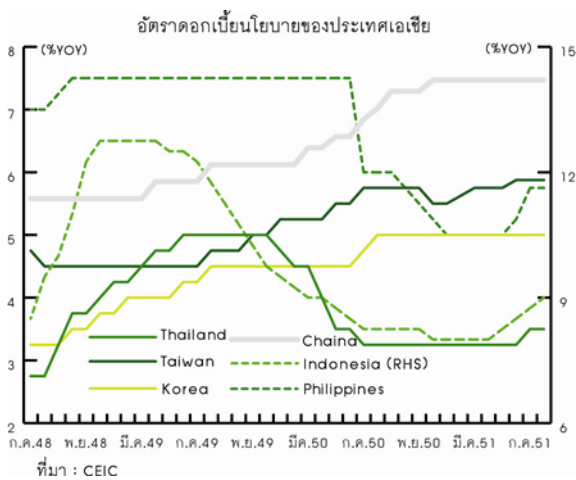
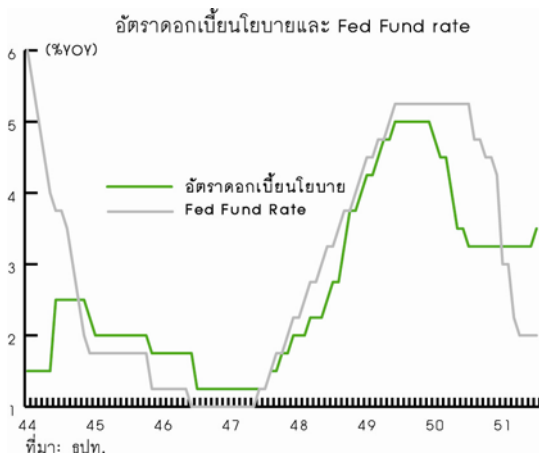

■ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2551 มีจำนวน 3.4 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับยอดหนี้คงค้าง ณ สิ้นปี 2550 โดยสาเหตุหลักเนื่องจากการก่อหนี้โดยตรงของภาครัฐ โดยเฉพาะหนี้ในประเทศเพื่อชดเชยการขาดดุลเงินงบประมาณ อย่างไรก็ตาม สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างเมื่อเทียบกับ GDP อยู่ที่ร้อยละ 35.82 ของ GDP ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับร้อยละ 37.97 ณ สิ้นปี 2550

□ ภาวะการเงิน: อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัว แต่อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินเพิ่มขึ้น จากสภาพคล่องที่ปรับตัวลดลงเนื่องจากภาคธุรกิจมีความต้องการเงินทุนในการดำเนินการมากขึ้น โดยมีการระดมทุนจากทั้งตลาดทุนและสินเชื่อธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น สินเชื่อภาคครัวเรือนยังคงขยายตัวสูงตามการใช้จ่ายซื้อรถยนต์และที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น เงินฝากหดตัวลงเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำ ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นแต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง ตลาดหลักทรัพย์ ปรับตัวลดลงและมีความผันผวนสูง นักลงทุนต่างชาติย้ายการลงทุนมาที่ตลาดตราสารหนี้มากขึ้น

■ อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัวแต่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นไตรมาสสองอยู่ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี และในวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ไทย (กนง.) ได้มีมติให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 3.50 ต่อปี (ปรับเพิ่มจากร้อยละ 3.25) เนื่องจากแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศในภูมิภาคเอเชีย สำหรับตลาดการเงินในต่างประเทศนั้น ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 2 ในไตรมาสที่สอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสหรัฐฯ ในปัจจุบันให้น้ำหนักต่ออัตราดอกเบี้ยเงินเฟ้อโตทางเศรษฐกิจมากกว่าปัญหาอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ส่วนธนาคารกลางในประเศยุโรปได้คงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 4.0 ต่อปี จนสิ้นไตรมาสที่สองก่อนที่จะปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยไปอยู่ที่ร้อยละ 4.25 ต่อปี ในเดือนกรกฎาคม ในขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.5 ต่อปี

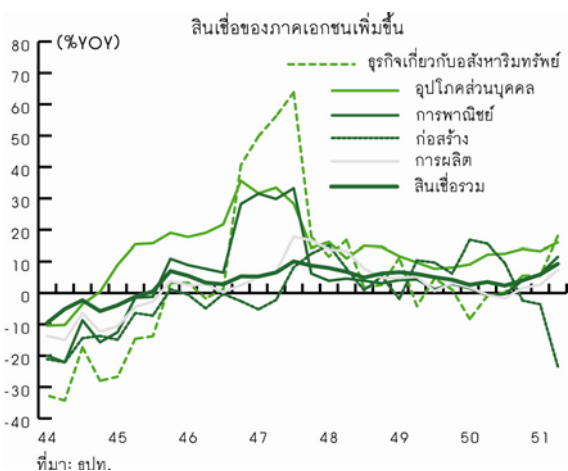
- **อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของ ธพ. ปรับตัวขึ้นแต่อัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นมาก ทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลง** ณ สิ้นไตรมาสสองของปี 2551 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน และ 12 เดือนเฉลี่ยของ 5 ธนาคารใหญ่ ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.13 และ 2.32 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 2.50 และ 2.88 ต่อปี ตามลำดับ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำแบบมีระยะเวลา (MLR) ปรับตัวขึ้นจากร้อยละ 6.99 เป็นร้อยละ 7.38 แต่เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 8.9 ในเดือนมิถุนายน ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเป็นอัตราติดลบร้อยละ 6.03 และ 1.5 ต่อปี ตามลำดับ และในเดือนกรกฎาคม อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.2 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงติดลบร้อยละ 6.33 และ 1.8 ต่อปี
- **เงินฝากธนาคารพาณิชย์ลดลง** สิ้นไตรมาสสอง เงินฝากหดตัวลงร้อยละ 1.0 ลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในไตรมาสแรก จากภาวะเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นจนทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงติดลบ โดยปริมาณเงินฝากลดลงทั้งประเภทออมทรัพย์และฝากประจำ และลดลงทุกขนาดของมูลค่าบัญชีเงินฝาก อย่างไรก็ตาม มีการออมในรูปแบบตั๋วแลกเงิน (B/E) เพิ่มขึ้น ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้นในระยะหลังเนื่องจากให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์

■ **สินเชื่อยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากความต้องการเงินทุนดำเนินการเพิ่มขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายในหมวดยานยนต์ และที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น** ณ สิ้นไตรมาสสอง สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ขยายตัวขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 12.1 เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 11.1 ณ สิ้นไตรมาสแรก ส่วนสินเชื่อของสถาบันรับฝากเงินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 6.0 ณ สิ้นไตรมาสแรก เป็นร้อยละ 9.3 ซึ่งเป็นการขยายตัวของสินเชื่อภาคธุรกิจ ร้อยละ 7.7 เมื่อพิจารณารายสาขาธุรกิจ พบว่าสินเชื่ออุตสาหกรรมการผลิต สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ และสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ยังเติบโตดี โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนถึงร้อยละ 7-18 ส่วนสินเชื่อเพื่อการเกษตร และสินเชื่อเพื่อการก่อสร้างหดตัวลง โดยเฉพาะภาคการก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 23.4 ซึ่งลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสสี่ปี 2550 เนื่องจากการลงทุนในการก่อสร้างภาคเอกชนชะลอตัวมากในภาวะที่ต้นทุนวัสดุก่อสร้าง และทุนดำเนินการสูงขึ้นมาก การก่อสร้างชะลอการลงทุน ส่วนสินเชื่อที่ให้กับภาคธนาคาร และสถาบันการเงินชะลอลงจากไตรมาสแรก สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวสูงที่ร้อยละ 9.8 โดยมาจากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อเพื่อซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์ ปริมาณการใช้จ่ายบัตรเครดิตและการเบิกเงินสดล่วงหน้าลดลง จากภาวะเงินตึงตัวมากขึ้น ทำให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่าย แต่ยอดคงค้างบัตรเครดิตยังขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.0

■ **สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลง** จากสินเชื่อที่ขยายตัวเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เงินฝากลดลง ทำให้สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากปรับตัวสูงขึ้นเป็นร้อยละ 102.5 สภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ที่พร้อมนำไปใช้ลดลง โดยมีมูลค่าประมาณ 911 พันล้านบาท เทียบกับ 1,035 พันล้านบาทในไตรมาสแรก ปี 2551

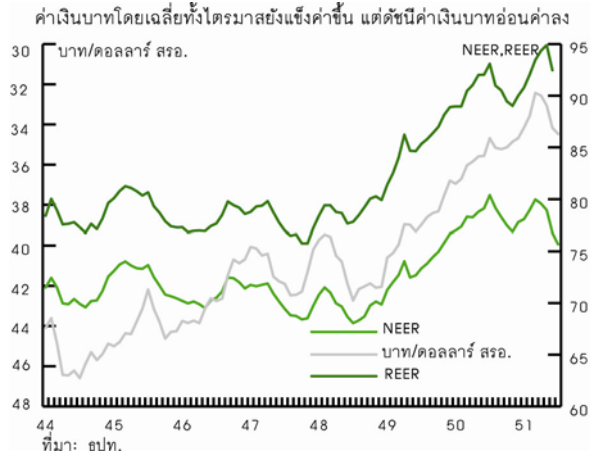
■ **NPLs ทรงตัว** NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธุรกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสสองปี 2551 มีมูลค่ารวม 231.8 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.77 ของสินเชื่อรวม ใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้า

■ **ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนขยายตัวสูง** ในไตรมาสนี้บริษัทจดทะเบียนมีกำไรสุทธิรวม 161.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 67.7 โดยภาคธุรกิจที่มีผลกำไรสูง ได้แก่ กลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม สำหรับภาคธุรกิจการเงินมีกำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 349.2 เนื่องจากผลกำไรปีที่แล้วอยู่ในระดับต่ำซึ่งเป็นผลจากการกันสำรองตามหลักเกณฑ์ใหม่ เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของระบบธนาคารพาณิชย์ในไตรมาสที่สองสูงอยู่ที่ระดับร้อยละ 15.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 14.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

% YOY	2550				2551	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
การผลิต	1.8	-0.6	-1.7	1.6	2.6	7.4
การก่อสร้าง	16.8	15.6	9.5	-2.4	-3.6	-23.4
การพาณิชย์	1.5	-0.8	-0.3	4.0	6.0	11.5
ธนาคารและธุรกิจการเงิน	-9.8	1.2	15.6	9.0	93.2	65.0
อสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ	-8.3	-0.9	0.2	5.5	5.5	18.0
อุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	9.1	12.2	12.5	14.0	13.3	16.0
การจัดการที่อยู่อาศัย	14.5	10.6	8.9	13.2	12.0	13.7
การซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์	-6.3	22.7	21.6	24.4	25.1	29.8

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

■ **ค่าเงินบาทเฉลี่ยไตรมาสสองแข็งค่าขึ้นแต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง** ค่าเงินบาทในไตรมาสที่สองมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 32.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.32 และ 6.81 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและระยะเดียวกันของปี 2550 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มอ่อนค่าลงอย่างรวดเร็วในช่วงเดือนพฤษภาคมและมีสัญญาณจากปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ 1) เครื่องชี้เศรษฐกิจสหรัฐ ซึ่งว่าเศรษฐกิจสหรัฐ หลีกเสี่ยงภาวะถดถอยได้ในช่วงครึ่งแรกของปีและมีการขยายตัวได้ดีกว่าที่ตลาดคาดการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ประเทศอื่น ๆ นั้นได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันและการชะลอตัวของ การส่งออกมากกว่าที่ตลาดคาดการณ์ โดยเฉพาะเศรษฐกิจญี่ปุ่น ยูโรโซน และสหราชอาณาจักร ทำให้นักลงทุนส่วนหนึ่งเริ่มพิจารณาว่าสหรัฐ เริ่มกลับมาเป็น save-heaven ของการลงทุนโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับ ญี่ปุ่นและยุโรป 2) ดุลการชำระเงินของไทยลดลง อันเป็นผลจากการขาดดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงซึ่งสะท้อนถึงความอ่อนแอของโครงสร้างเศรษฐกิจไทย ในขณะที่เดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนออกสุทธิโดยนักลงทุนต่างชาติที่โยกเงินกลับเพื่อชดเชยความเสียหายจากการลงทุนในตลาดยุโรปและสหรัฐ รวมทั้งมีการชำระหนี้ต่างประเทศของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีการคาดการณ์ว่าค่าเงินบาทจะอ่อนลงต่อเนื่องอันเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อที่สูง การพึ่งพิงน้ำมันนำเข้าจำนวนมาก และแนวโน้มฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่อ่อนแอลง และ 3) แนวโน้มความอ่อนแอของค่าเงินในภูมิภาค โดยเฉพาะเงินวอน ค่าเงินเปโซ และค่าเงินรูปี อันเนื่องมาจากปัญหาเงินเฟ้อ การพุ่งขึ้นของราคาน้ำมันและความอ่อนแอของดุลการค้า ซึ่งเหตุผลทั้งสองประการส่งผลให้ตลาดคาดการณ์ว่าค่าเงินในภูมิภาคมีแนวโน้มอ่อนค่าลง และกดดันให้ค่าเงินบาทอ่อนลงตาม เมื่อพิจารณาค่าเงินบาทเทียบกับค่าเงินสกุลต่าง ๆ พบว่าค่าเงินบาทแข็งค่าเมื่อเทียบกับเงินสกุลหลักและสกุลภูมิภาคบางสกุล แต่อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินเยน ค่าเงินหยวน ค่าเงินยูโร และค่าเงินสิงคโปร์ดอลลาร์ ทำให้ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate) เฉลี่ยในไตรมาสที่สองอ่อนค่าลงที่ร้อยละ 0.72 แต่อัตราเงินเฟ้อของไทยที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าในหลายประเทศ

ทำให้ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate) เฉลี่ยในไตรมาสที่สองแข็งค่าขึ้นที่ร้อยละ 1.98 ในเดือนกรกฎาคม 2551 ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอีก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.45 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. หรืออ่อนค่าลงร้อยละ 0.91 จากค่าเฉลี่ยเดือนมิถุนายน จากแรงซื้อเงินดอลลาร์ฯ ของผู้นำเข้าและนักลงทุนต่างชาติ และความอ่อนแอของสกุลเงินอื่นๆ ในภูมิภาค

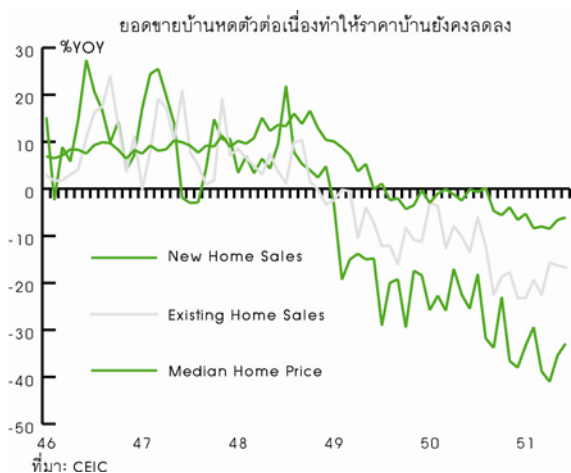
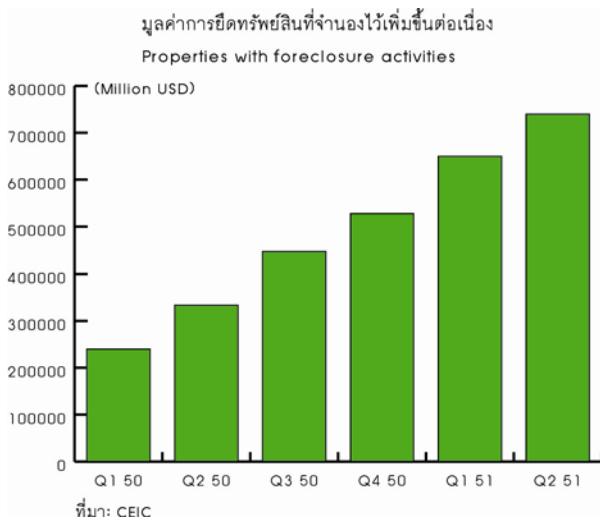
- **ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง** มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 20.0 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 18.8 พันล้านบาทในไตรมาสหนึ่ง ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิด ณ สิ้นไตรมาสที่ 768.6 จุด ลดลงจาก 817.0 จุด ณ สิ้นไตรมาสหนึ่ง หรือลดลงร้อยละ 5.9 นักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 36.1 พันล้านบาท ในช่วงต้นไตรมาสดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลประกอบการของธุรกิจกลุ่มพลังงานและธนาคารสูงกว่าคาดการณ์ ตามการเพิ่มขึ้นของระดับราคาน้ำมันในตลาดโลก ทำให้ดัชนีหลักทรัพย์ปรับตัวสูงสุดในช่วงกลางไตรมาสที่ 884.19 จุด ในครึ่งหลังของไตรมาส ดัชนีราคาและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงเนื่องจากแรงเทขายของนักลงทุนต่างชาติ จากสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศ อีกทั้งการชะลอตัวทางเศรษฐกิจโลกจากปัญหาเงินเฟ้อ และระดับราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้นักลงทุนย้ายเงินลงทุนไปที่ตลาดตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงต่ำกว่า ซึ่งการปรับตัวลดลงของตลาดหุ้นไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกับตลาดหุ้นในภูมิภาค แต่ยังคงลดลงในระดับที่น้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในเดือนกรกฎาคม 2551 ภาวะการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ยังคงลดลงต่อเนื่อง ทั้งมูลค่าการซื้อขายและดัชนีราคา จากปัญหาการเมืองในประเทศ และความไม่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของภาครัฐ ประกอบกับเศรษฐกิจของสหรัฐมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายของสถาบันการเงินหลัก ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหา sub-prime
- **มูลค่าซื้อขายตราสารหนี้เพิ่มขึ้น** มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรม outright เฉลี่ยต่อวัน เพิ่มขึ้นจาก 62.8 พันล้านบาทในไตรมาสแรก เป็น 78.2 พันล้านบาท ในไตรมาสที่สอง โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 26.5 พันล้านบาท ลดลงจาก 29.08 พันล้านบาทในไตรมาสแรก ดัชนี

ราคาปรับตัวลดลงเล็กน้อย อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล (Yield) ปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะตราสารระยะกลางมีอัตราผลตอบแทนเพิ่มขึ้น 174-198 basis points สะท้อนการคาดการณ์ของตลาดต่อการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อแก้ปัญหาเงินเฟ้อ ในเดือนกรกฎาคมมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันลดลงมาเล็กน้อยอยู่ที่ 77.2 พันล้านบาท โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 2.17 พันล้านบาท

- **การระดมทุนภาคเอกชนสูงกว่าในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว** แต่ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางการลงทุนภาคเอกชนที่ยังมีการขยายตัว ในไตรมาสที่สองภาคเอกชนมีการระดมทุน (ไม่รวมตราสารระยะสั้น) รวม 56.0 พันล้านบาท เทียบกับ 101.9 พันล้านบาทในไตรมาสที่หนึ่ง และ 49.6 พันล้านบาทในไตรมาสที่สองของปี 2550 ซึ่งเป็นการออกหุ้นเพิ่มทุนของภาคการเงิน 625 ล้านบาท และภาคธุรกิจอื่น 17.7 พันล้านบาท ทั้งนี้ เป็นการเสนอขายหุ้นใหม่ต่อประชาชนทั่วไปครั้งแรก (IPO) คิดเป็นร้อยละ 82.37 ของมูลค่าการทำธุรกรรมตราสารทุนทั้งไตรมาส และมีการระดมทุนในรูปหุ้นกู้ 37.7 พันล้านบาท ซึ่งเป็นการระดมทุนของภาคการเงิน 20.5 พันล้านบาท และภาคธุรกิจอื่น 17.3 พันล้านบาท
- **ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนขยายตัวสูง** ในไตรมาสนี้บริษัทจดทะเบียนมีกำไรสุทธิรวม 161.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 67.7 โดยภาคธุรกิจที่มีผลกำไรสูง ได้แก่ กลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม สำหรับภาคธุรกิจการเงินมีกำไรเพิ่มขึ้นร้อยละ 349.2 เนื่องจากผลกำไรปีที่แล้วอยู่ในระดับต่ำซึ่งเป็นผลจากการกันสำรองตามหลักเกณฑ์ใหม่ ทำให้เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของระบบธนาคารพาณิชย์สูงขึ้นเป็นร้อยละ 15.2 จากร้อยละ 14.7 ในไตรมาสก่อน

1.2 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สองปี 2551

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สอง ปี 2551 มีแนวโน้มชะลอตัวชัดเจน เนื่องจากผลกระทบของ Sub-prime ที่ยังคงยืดเยื้อส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่เพิ่มสูงอย่างต่อเนื่องจากต้นทุนราคาน้ำมันและอาหาร โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ ชะลอตัวตามการลงทุนในที่อยู่อาศัยที่หดตัวต่อเนื่อง จากปัญหาวิกฤต Sub-prime และได้ส่งผลกระทบต่อเอียงไปยังตลาดการเงินในสหภาพยุโรป ทำให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจลดลงเช่นเดียวกับเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่ชะลอตัวอย่างชัดเจนตามการใช้ภายในประเทศ ในขณะที่เศรษฐกิจจีนชะลอตัวตามการส่งออกที่เริ่มชะลอลงในขณะที่การนำเข้าเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในประเทศภูมิภาคเอเชียยังคงขยายตัวดีโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการค้าในภูมิภาคที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง และอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวได้ดี

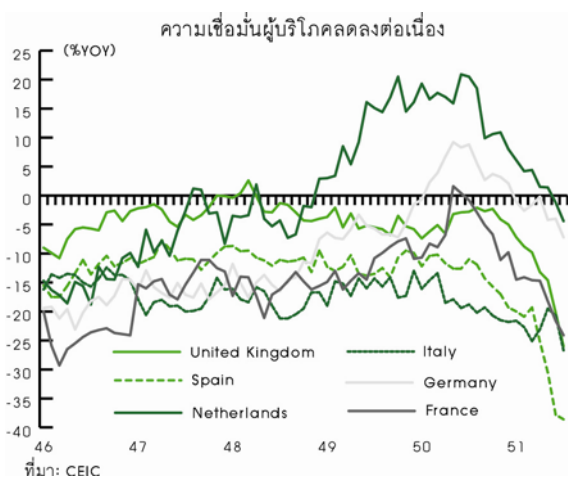
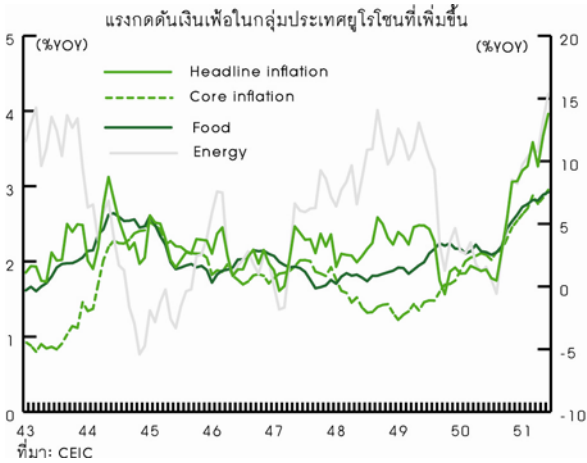

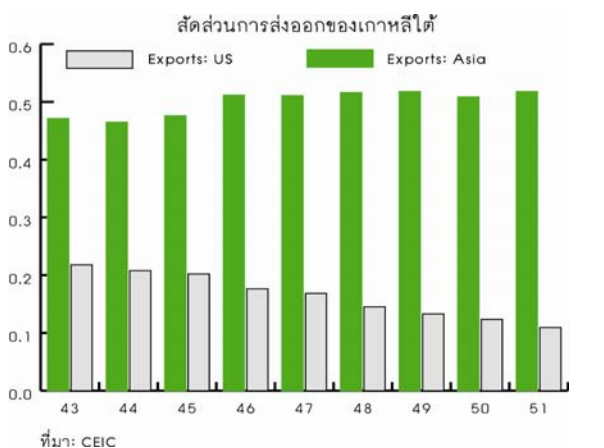
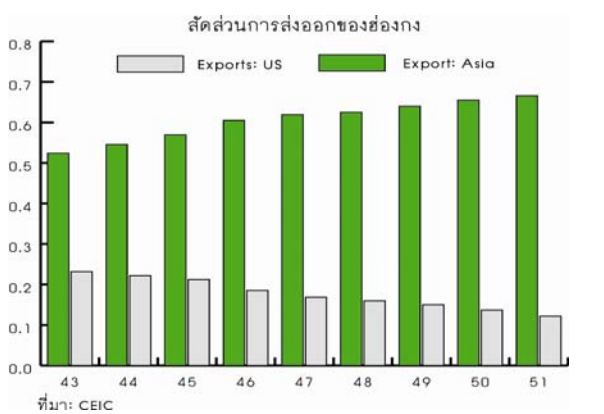
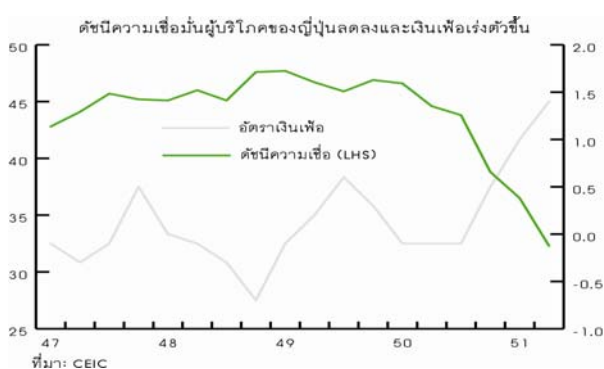
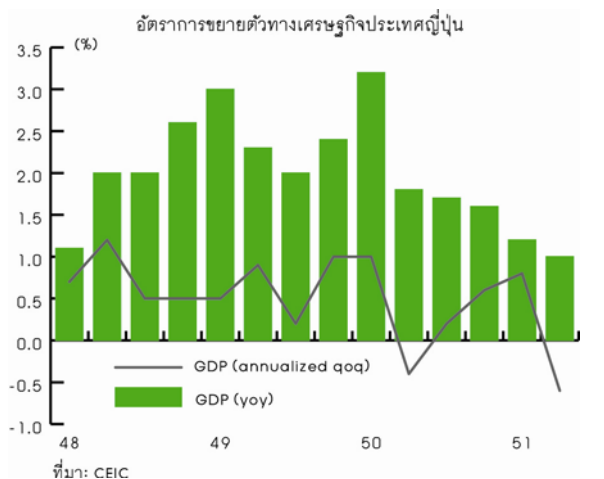
เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อน (หรือร้อยละ 1.9, annualized qoq) เป็นการชะลอตัวตามอุปสงค์ภายในประเทศ โดยการบริโภคภาคเอกชนชะลอลง โดยเป็นผลจากการบริโภคหมวดสินค้าคงทนที่หดตัว อย่างไรก็ตาม การบริโภคหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวดีขึ้นส่วนหนึ่งเนื่องจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่เริ่มส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายใช้สอยของประชาชนในปลายเดือนเมษายนส่วนการลงทุนภาคเอกชนในหมวดที่อยู่อาศัยยังคงหดตัวตามภาวะอสังหาริมทรัพย์ ยอดขายบ้านยังคงปรับตัวลดลง โดยเฉพาะบ้านใหม่ ในขณะที่ยอดขายบ้านมือสองเริ่มมีแนวโน้มที่จะ level off ปริมาณบ้านสร้างใหม่ปรับตัวลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการต้องการระบายสต็อกที่มีอยู่สูง ซึ่งสอดคล้องกับตัวเลขการลงทุนในที่อยู่อาศัยที่หดตัว และคาดว่าสต็อกบ้านจะยังคงสูงในระยะต่อไป เนื่องจากยอดขายบ้านที่ลดลงประกอบกับจำนวนบ้านที่ถูกยึดและขายทอดตลาดสูงขึ้น ซึ่งจะกดดันให้ราคาที่อยู่อาศัยการก่อสร้างบ้านใหม่ลดลงต่อเนื่อง

ในไตรมาสนี้สินค้าคงคลังลดลงมากในหมวดสินค้าอุตสาหกรรม เนื่องจากการลดปริมาณการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานพาหนะ อย่างไรก็ตามการส่งออกที่ขยายตัว

สูง ในขณะที่การนำเข้าลดลง ส่งผลให้การส่งออกสุทธิเป็นแรงสนับสนุนหลักในไตรมาสนี้ และช่วยชดเชยการลดลงของสต็อกได้ โดยรวมครึ่งปีแรก เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 1.4 (annualized qoq) และร้อยละ 2.2 (yoy) ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนั้นแรงกดดันเงินเพื่อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่สอง อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.4 โดยในเดือนกรกฎาคมเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 5.6 สูงสุดในรอบ 17 ปี ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.3 ใกล้เคียงกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน

□ เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อน (หรือ หดตัวร้อยละ 0.2 ,qoq) เป็นการชะลอตัวอย่างชัดเจนในทุกประเทศ โดยที่เห็นได้ชัดเจน คือ การชะลอตัวของเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในกลุ่ม ประกอบด้วย เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน ซึ่งเป็นการชะลอตัวตามอุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอลงเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นต่อเนื่อง และส่งผลให้ความเชื่อมั่นปรับตัวลดลง ประกอบกับการเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยกู้ของธนาคารส่งผลกระทบต่อการลงทุนของภาคธุรกิจ โดยเศรษฐกิจเยอรมันในไตรมาสสอง ขยายตัวร้อยละ 1.7 ชะลอจากร้อยละ 2.6 เศรษฐกิจฝรั่งเศส ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสแรก สำหรับเศรษฐกิจอิตาลี ไม่มีการขยายตัวในไตรมาสนี้ ซึ่งถือเป็นระดับที่ต่ำสุดในรอบ 5 ปี เศรษฐกิจสเปน ขยายตัวร้อยละ 1.8 ลดลงจากร้อยละ 2.7 ตามการก่อสร้างและภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ชะลอลงมาก ในส่วนของแรงกดดันต่อเงินเฟ้อนั้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากราคาอาหารและน้ำมัน โดยเงินเฟ้อเฉลี่ยของกลุ่มประเทศยูโรในไตรมาสที่สอง อยู่ที่ร้อยละ 3.6 สูงขึ้นจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อน สำหรับในเดือนกรกฎาคม เงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 ทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินนโยบายทางการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีสัญญาณการชะลอตัวอย่างชัดเจน โดยในช่วงก่อนหน้า ธนาคารกลางสหภาพยุโรป (ECB) ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่กลางปี 2550 จากเดิมร้อยละ 4.0 เป็นร้อยละ 4.25 ในวันที่ 3 ก.ค. เพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

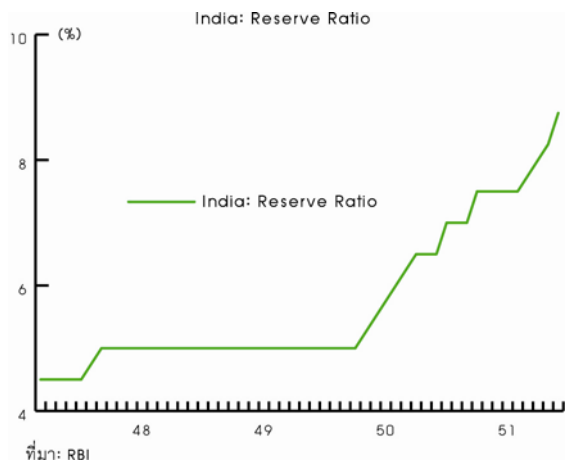
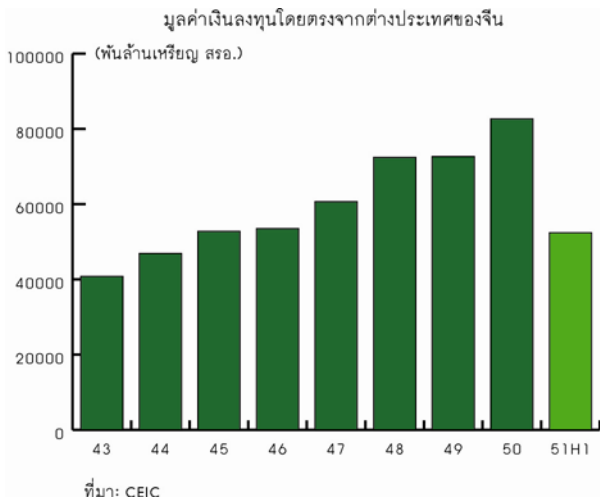

□ **เศรษฐกิจญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อน โดยการบริโภคและการลงทุนมีแนวโน้มชะลอตัวชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในด้านที่อยู่อาศัยที่ลดลงถึงร้อยละ 15.6 เช่นเดียวกับการส่งออกที่ชะลอลงมากโดยขยายตัวร้อยละ 6.4 ลดลงจากร้อยละ 11.1 ในไตรมาสแรก เนื่องจากผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักในขณะที่การส่งออกไปยังตลาดเอเชียยังขยายตัวได้ดี สำหรับอัตราเงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้นจากปัจจัยด้านต้นทุนราคาน้ำมัน แต่นับว่ายังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเนื่องมาจากเศรษฐกิจอยู่ในภาวะเงินฝืดมานาน ในขณะที่เดียวกันความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลงเหลือเพียง 32.2 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปี 2525

□ **เศรษฐกิจกลุ่มภูมิภาคเอเชีย** ชะลอตัวลงแต่ยังขยายตัวในอัตราที่สูง แม้ว่าหลาย ๆ ประเทศจะเผชิญกับภาวะเงินเพื่อสูงอันเนื่องมาจากราคาน้ำมันและอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูง (Emerging Country) โดยการบริโภคและการลงทุนยังคงขยายตัวได้ดี เช่นเดียวกับการส่งออกที่ยังเป็นปัจจัยหลักที่สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ แม้ว่าการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาจะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ แต่การส่งออกไปยังประเทศภายในภูมิภาค (Intra-Regional Export) ยังขยายตัวในอัตราสูง ส่งผลให้การส่งออกในภาพรวมของประเทศในภูมิภาคยังขยายตัวได้ดี

□ **เศรษฐกิจเกาหลีใต้** ขยายตัวร้อยละ 4.8 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อน โดยการส่งออกที่มีการขยายตัวถึงร้อยละ 12.2 แม้ว่าการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักนั้น มีมูลค่าลดลงแต่การส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ในภาพรวมการส่งออกจึงยังขยายตัวดี อัตราเงินเพื่อในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ร้อยละ 5.9 (yoy) ซึ่งถือได้ว่าเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ 10 ปี จนอาจจะส่งผลต่ออุปสงค์ภายในประเทศและผลประกอบการของเอกชนได้ โดยในไตรมาสนี้การบริโภคของเอกชนลดลงร้อยละ 0.1 (qoq)

□ **เศรษฐกิจจีน** ขยายตัวร้อยละ 10.1 แม้จะชะลอตัวลงเล็กน้อยจากผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้น และภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว แต่เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศของจีนมีขนาดใหญ่และยังขยายตัวได้ดี ทำให้เศรษฐกิจของจีนได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อยจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้รัฐบาลยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวเพื่อชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจที่อาจร้อนแรงเกินไป อาทิ การขึ้นอัตราดอกเบี้ยและการควบคุมกฎเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อสำหรับสถานการณ์แผ่นดินไหวในมณฑลเสฉวนเมื่อเดือนพฤษภาคมนั้น ในภาพรวมไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศมาก เนื่องจากพื้นที่ของความเสียหายที่เกิดขึ้นมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับขนาดเศรษฐกิจของจีน ในด้านการค้าระหว่างประเทศ แม้ว่าการนำเข้าจะเร่งตัวขึ้น แต่การส่งออกยังคงขยายตัวสูง ส่งผลให้ดุลการค้ายังคงเกินดุล ส่วนเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังคงเพิ่มขึ้น โดยในครึ่งปีแรกของปี 2551 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีมูลค่า 52,388 ล้านเหรียญ สรอ. ในขณะที่ตลอดทั้งปี 2550 มีมูลค่าเพียง 82,658 ล้านเหรียญ สรอ.

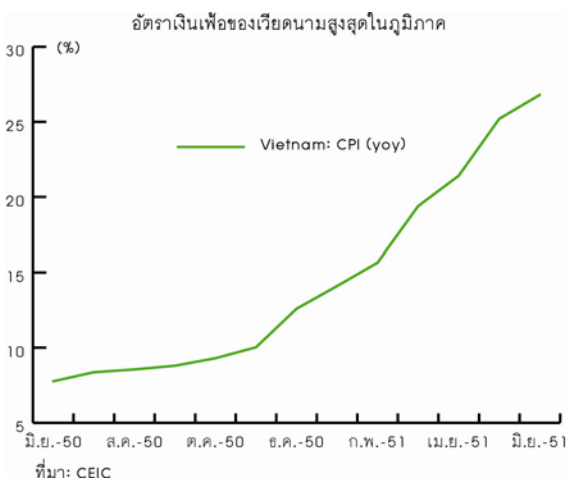
□ **เศรษฐกิจอินเดีย** ยังขยายตัวสูงแม้ว่าจะชะลอตัวลงเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค โดยเป็นผลกระทบจากเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นเนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น และค่าเงินรูปีที่อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งแรงกดดันเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นได้ส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจในภาคต่างๆ ของประเทศ แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลได้มีการปรับขึ้นราคาน้ำมันกว่าร้อยละ 10 แต่ก็ยังต่ำกว่าราคาน้ำมันที่ปรับขึ้นในตลาดโลก จึงทำให้รัฐบาลต้องอุดหนุนราคาน้ำมันและค่าใช้จ่ายด้านพลังงานเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ธนาคารกลางของอินเดียได้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย รวมถึงปรับเพิ่มอัตราเงินสำรองของธนาคารเป็นร้อยละ 8.75 เพื่อแก้ปัญหาเงินเฟ้อที่สูงขึ้นดังกล่าว อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อในเดือนมิถุนายนยังคงเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 11.9

□ **เศรษฐกิจอินโดนีเซีย** ยังขยายตัวได้ดีที่ร้อยละ 6.4 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ร้อยละ 6.3 โดยแรงสนับสนุนหลักมาจากการส่งออกที่มีการขยายตัวถึงร้อยละ 16.7 สำหรับอัตราเงินเฟ้อในเดือนกรกฎาคมสูงถึงร้อยละ 11.9 โดยช่วงครึ่งปีแรกอัตราเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ 7.4

ในขณะที่ปีก่อนอัตราเงินเฟ้อในช่วงครึ่งปีแรกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.1 ทั้งนี้ธนาคารกลางอินโดนีเซียได้ทำการขึ้นอัตราดอกเบี้ยถึง 3 ครั้งในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม เพื่อรักษาระดับเงินเฟ้อไม่ให้เพิ่มสูงเกินไป รวมถึงเพื่อลดการคาดการณ์เงินเฟ้อ โดยในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 9.0

□ **เศรษฐกิจมาเลเซีย** ชะลอตัวเล็กน้อยอันเป็นผลมาจากแรงกดดันทางด้านเงินเฟ้อและภาวะของเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ทั้งนี้อัตราเงินเฟ้อในเดือนมิถุนายนอยู่ที่ร้อยละ 7.7 แม้ว่ามาเลเซียจะเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันแต่จากการปรับโครงสร้างราคาพลังงานเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2551 ทำให้ราคาพลังงานในประเทศใกล้เคียงกับราคาต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสินค้าและค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้น ทางด้านนโยบายการเงิน ธนาคารกลางมาเลเซียตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 3.5 ซึ่งเป็นอัตราที่คงไว้ตั้งแต่ เมษายน 2549 ทั้งนี้ทางธนาคารกลางมาเลเซียคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อในครึ่งปีหลังของปีจะลดต่ำลง

□ **เศรษฐกิจเวียดนาม** ขยายตัวร้อยละ 5.8 ชะลอลงจากไตรมาสแรกที่ร้อยละ 7.5 โดยอัตราเงินเฟ้อในเดือนมิถุนายนเพิ่มสูงถึงร้อยละ 26.8 นับเป็นอัตราสูงที่สุดในภูมิภาค โดยมีสาเหตุหลักมาจากราคาพลังงานและอาหาร รวมถึงราคาสิ่งทอที่เพิ่มสูงขึ้นมาก นอกจากนี้เวียดนามยังประสบปัญหาขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและดุลการค้า จนส่งผลให้ค่าเงินดองอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ธนาคารกลางของเวียดนามได้มีความพยายามที่จะปกป้องค่าเงินดอง จนทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดต่ำลง และในเดือนมิถุนายนทางธนาคารกลางเวียดนามยังได้ทำการลดค่าเงินลงอีกร้อยละ 1.96 ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 16,461 ดองต่อเหรียญ สรอ. นอกจากนี้ผลจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ธนาคารกลางเวียดนามจึงได้ทำการปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นอีกร้อยละ 2 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอยู่ที่ร้อยละ 14

2. ประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในครึ่งหลังและทั้งปี 2551: เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องในครึ่งหลังของปี

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา %)

	2549	2550					2551		2551f ณ เม.ย.	2551f ณ ส.ค.
		Q1	Q2	Q3	Q4	รวม	Q1	Q2		
โลก	5.3	4.6	5.0	5.3	4.7	5.1	4.8	n.a.	3.8	4.0
สหรัฐอเมริกา	2.9	1.5	1.9	2.8	2.5	2.0	2.5	1.8	1.0	1.6
กลุ่มยุโรปโซน	2.8	3.1	2.5	2.6	2.2	3.0	2.1	1.5	1.4	1.6
ญี่ปุ่น	2.4	2.8	1.6	1.9	1.8	2.1	1.2	1.0	1.4	1.2
สิงคโปร์	9.4	6.4	8.7	8.9	5.4	7.7	6.9	2.1	4.0	4.0
เกาหลีใต้	5.1	4.0	4.9	5.2	5.7	5.0	5.8	4.8	4.2	4.8
ฟิลิปปินส์	5.4	7.1	7.5	6.6	7.4	7.2	5.2	n.a.	5.8	5.6
มาเลเซีย	5.9	5.5	5.7	6.7	7.3	6.3	7.1	n.a.	5.0	5.5
จีน	11.6	11.1	11.9	11.5	11.2	11.9	10.6	10.1	9.3	10.0
เวียดนาม	7.9	7.7	8.8	8.7	9.3	8.2	7.5	6.5	7.3	6.8

ที่มา จาก CEIC หน่วยงานภาครัฐและค่าเฉลี่ยจากหลายแหล่ง

ธนาคารกลางที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี

ไตรมาสแรก		ไตรมาสสอง		ไตรมาสสาม
ออสเตรเลีย (2)	โปแลนด์ (3)	บราซิล (2)	ปากีสถาน	กวมยโร
ชิลี	โรมาเนีย (2)	ชิลี	เปรู (2)	บราซิล
เชค	รัสเซีย	เดนมาร์ก	ฟิลิปปินส์	ฟิลิปปินส์
โคลัมเบีย	เซอร์เบีย (2)	ฮังการี (2)	โปแลนด์	ไทย
ไอซ์แลนด์	สวีเดน	ไอซ์แลนด์	โรมาเนีย	อินเดีย
อิสราเอล	ไต้หวัน	อินเดีย (2)	รัสเซีย (2)	
มอลโดวา	ยูเครน	อิสราเอล	เซอร์เบีย (2)	
เปรู		เม็กซิโก	แอฟริกาใต้ (2)	
		มอลโดวา	ตุรกี (2)	
		นอร์เวย์ (2)	ยูเครน	

ประเด็นหลักของเศรษฐกิจโลกในครึ่งหลังปี 2551 มีดังนี้

- (1) เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังไม่ผ่านพ้นจุดต่ำสุดและมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่อง: สถานการณ์อสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐฯ ยังไม่ผ่านพ้นจุดต่ำสุดเมื่อพิจารณาจากเครื่องชี้ด้านอสังหาริมทรัพย์ล่าสุด เช่น ในเดือนกรกฎาคมจำนวนบ้านสร้างใหม่ลดลงร้อยละ 11 และจำนวนที่อยู่อาศัยที่ขออนุญาตก่อสร้างลดลงร้อยละ 17.7 ลดลงมากกว่าที่ตลาดคาดการณ์เอาไว้ และจากปัจจัยข้อจำกัดและผลกระทบจากปัญหาในภาคการเงินและอสังหาริมทรัพย์ที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อภาคเศรษฐกิจจริงอื่น ๆ เนื่องจากการยกระดับมาตรฐานสินเชื่อให้มีความเข้มงวดมากขึ้น และความต้องการสินค้าเกี่ยวเนื่องลดลง ดังนั้นจึงคาดว่าเศรษฐกิจอเมริกาในช่วงไตรมาสที่ 3 และไตรมาสที่ 4 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 0.5 และร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการขยายตัวทั้งปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.6 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 2.0 ในปี 2550 โดยที่ทั้งการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกสุทธิมีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากปัจจัย ดังนี้

- แรงกระตุ้นจากมาตรการการคืนภาษีต่อการใช้จ่ายหมดไป
- ในขณะที่ความมั่งคั่งของครัวเรือนยังลดลงอันเนื่องจากราคาสินทรัพย์ที่ยังลดลงต่อเนื่อง และการจ้างงานที่ยังอยู่ในภาวะอ่อนแอโดยมีอัตราว่างงานในระดับถึงร้อยละ 5.3 ในไตรมาสสอง
- มาตรฐานด้านสินเชื่อเข้มงวดมากขึ้นจะส่งผลกระทบต่อทั้งการใช้จ่ายและการลงทุน ผลการสำรวจ ยังมีปัญหาฐานะการเงินของหลายสถาบันการเงินหลักและล่าสุดมีความเสียหายของ Fannie Mae และ Freddie Mac ที่คาดว่าจะส่งผลซ้ำเติมให้ตลาดการเงินสหรัฐฯ อยู่ในภาวะตึงตัวมากขึ้น (credit crunch) และส่งผลกระทบต่อการขยายสินเชื่ออันเนื่องมาจากการที่มาตรฐานสินเชื่อมีความเข้มงวดมากขึ้นและความกังวลที่เพิ่มขึ้นจากการที่การผิดนัดชำระหนี้มีมากขึ้น
- ราคาน้ำมันที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง นอกจากจะกระทบการใช้จ่ายครัวเรือนแล้ว ยังจะส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของภาคธุรกิจเอกชน

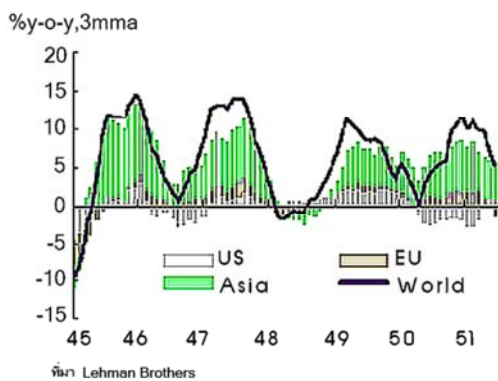
- ความเชื่อมั่นของประชาชนลดลง
- การชะลอตัวของเศรษฐกิจเอเชีย และยุโรปจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของสหรัฐฯ ทั้งนี้การขยายตัวที่สูงมากกว่าที่คาดไว้ในไตรมาสสองที่ผ่านมานั้นได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกสุทธิที่สูงขึ้นด้วย

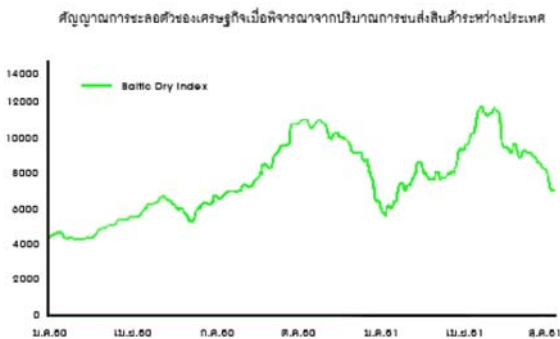
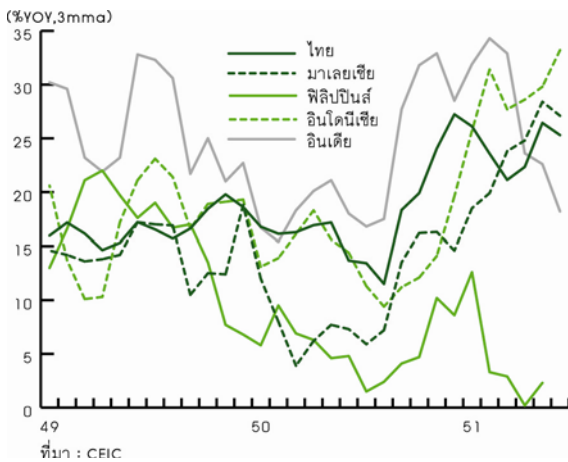
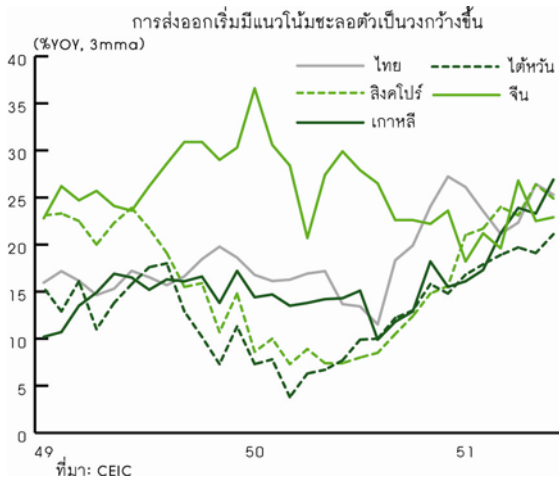
(2) เศรษฐกิจเอเชียที่รวมทั้งเศรษฐกิจจีนและญี่ปุ่นมีแนวโน้มชะลอตัวลงเช่นกัน เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ชี้ว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2551 เศรษฐกิจของประเทศในเอเชียจะได้รับผลกระทบจากการที่ตลาดโลกชะลอตัวที่ชัดเจนมากขึ้น โดยสิงคโปร์ประกาศปรับประมาณการการส่งออกสินค้าที่มีใช้น้ำมันจากการขยายตัวเป็นการหดตัวร้อยละ 2-4 ในขณะที่มาเลเซียรายงานอัตราการขยายตัวของผลผลิตอุตสาหกรรมระดับต่ำสุดในรอบ 10 เดือน นอกจากนั้น แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีแรกทำให้ประเทศต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้นโยบายการเงินแบบเข้มงวดมากขึ้นซึ่งคาดว่าจะเป็อุปสรรคต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งหลังของปี

สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นนั้นในไตรมาสที่สองมีอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 7 ปี จึงทำให้แรงส่งเศรษฐกิจมีน้อยลง และราคาน้ำมันที่ยังอยู่ในระดับสูงและความเชื่อมั่นที่ลดลงจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวในระยะต่อไป นอกจากนี้การชะลอตัวของเศรษฐกิจเอเชียซึ่งเป็นหัวจักรขับเคลื่อนการส่งออกของญี่ปุ่นจะทำให้การส่งออกชะลอลงชัดเจน โดยคาดว่าทั้งปี 2551 เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.1

เศรษฐกิจจีนชะลอตัวอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ไตรมาสสองปี 2550 เป็นต้นมา โดยที่การลงทุนและปริมาณการส่งออกชะลอตัว ประกอบกับต้นทุนค่าแรงงานและอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น รวมทั้งราคาน้ำมันที่สูงทำให้ผลประกอบการภาคธุรกิจเอกชนลดลง และส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ที่มีกำลังการผลิตส่วนเกินในระบบสูง เป็นที่คาดว่าทั้งปี 2551 เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวร้อยละ 10 ชะลอลงจากร้อยละ 11.9 ในปี 2550

มูลค่าการส่งออกของญี่ปุ่นจำแนกตามตลาดส่งออก

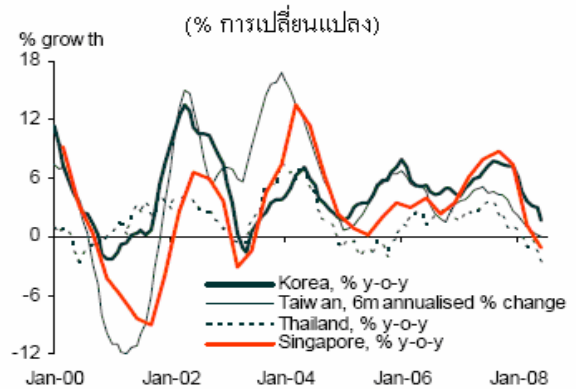

(3) เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรมีแนวโน้มชะลอลดตัวลงเช่นกัน ในไตรมาสที่สองเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าเป็นครั้งแรกนับจากการประกาศใช้เงินตราสกุลเดียวในปี 2534 นอกจากนั้นการที่การใช้จ่ายและความเชื่อมั่นได้ปรับตัวลดลงมาก คาดว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจและกลุ่มประเทศยูโรในช่วงครึ่งหลังของปีจะมีแนวโน้มที่จะชะลอลดตัวมากขึ้น เนื่องจากผลกระทบอัตราเงินเฟ้อและการชะลอลดตัวของตลาดสหรัฐฯ และประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มยูโรเองซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญภายในภูมิภาคเอง โดยคาดว่าทั้งปี 2551 เศรษฐกิจยูโรจะขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงมากจากร้อยละ 3.0 ในปี 2550

แนวโน้มการชะลอลดตัวของกลุ่มประเทศสำคัญ ๆ ดังกล่าวเมื่อรวมกับผลจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเข้มงวดเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อคาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไปชะลอลดตัวลงจากครึ่งปีแรก โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีนและอินเดียซึ่งคาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอลดตัวจากร้อยละ 11.9 และร้อยละ 9.2 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.0 และร้อยละ 8.5 ตามลำดับ แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าจะทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมในปี นี้ขยายตัวร้อยละ 4.0 ชะลอลดตัวจากร้อยละ 5.1 ในปีที่ผ่านมา

ดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจชี้แนวโน้มการชะลอลดตัวของเศรษฐกิจในเอเชีย

ที่มา: อ้างอิงจาก Lehman Brothers

2.2 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในครึ่งหลังและทั้งปี 2551: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวในครึ่งหลังเนื่องจากคาดว่า การส่งออกจะชะลอตัว และการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ แต่การขยายตัวสูงในครึ่งแรกของปีทำให้ภาพรวมการขยายตัวเฉลี่ยทั้งปีอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 5.2 – 5.7

2.2.1 ประเด็นหลัก

- เศรษฐกิจไทยในครึ่งแรกขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ และเป็นแรงส่งให้กับระบบเศรษฐกิจ (economic momentum) แต่อุปสงค์ภายในประเทศยังอ่อนแอ แต่อย่างไรก็ตามในครึ่งหลังของปียังมีปัจจัยภายในประเทศที่สนับสนุนการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ
- คาดว่าในครึ่งหลังของปี 2551 นี้เศรษฐกิจจะขยายตัวให้อัตราที่ชะลอลงกว่าในช่วงครึ่งแรกของปี (ขยายตัวร้อยละ 5.7 ในครึ่งแรก) ตามภาวะการชะลอตัวของการส่งออกอันเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ในขณะที่การฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศยังช้า และในไตรมาสสุดท้ายนั้นเป็นการขยายตัวของเศรษฐกิจจากฐานการขยายตัวที่สูงในครึ่งหลังของปีที่แล้ว (ร้อยละ 4.7 ใน Q3/50 และร้อยละ 5.8 ใน Q4/50)
- การส่งออกสินค้าและบริการท่องเที่ยวมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการส่งออกในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีสัญญาณชะลอตัว สำหรับการท่องเที่ยวนั้นจะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกซบเซา และค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อ
- ในครึ่งหลังปี 2551 คาดว่ามาตรการทางเศรษฐกิจของรัฐบาลเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและมาตรการเศรษฐกิจเพื่อลดผลกระทบจากราคาน้ำมันแพงและอัตราเงินเฟ้อสูง (6 มาตรการ 6 เดือนแก้วิกฤตเศรษฐกิจ) จะช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนให้ขยายตัวต่อไปได้ แต่อย่างไรก็ตามคาดว่า

อัตราการขยายตัวของ การใช้จ่ายและการลงทุนจะยังต่ำเนื่องจากยังมีข้อจำกัดจากการที่ (i) ราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับสูงแม้จะมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากในครึ่งแรกของปี (ii) อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะยังอยู่ในระดับสูงสุดในไตรมาสสามที่ประมาณร้อยละ 8.0-9.0 ก่อนที่ปรับตัวลดลงในไตรมาสสุดท้ายของปี และ (iii) ความเชื่อมั่นยังต่ำ ประกอบกับการลงทุนนั้นเป็นการฟื้นตัวต่อเนื่องจากฐานการลงทุนที่มีการฟื้นตัวชัดเจนในช่วงครึ่งหลังปี 2550 ด้วย (high base effect)

- ยังมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากราคาน้ำมันที่ยังสูงและแรงกดดันต่อเงินเฟ้อ ในขณะที่ยังมีแรงกดดันจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นมากและยังมีสินค้าอุปโภคบริโภคที่รอการปรับราคา ทั้งนี้ใน 7 เดือนแรกดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4

2.2.2 ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัว

การใช้จ่ายและการลงทุนในช่วงครึ่งหลังของปีจะมีแรงสนับสนุนจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- (1) การดำเนินมาตรการภาครัฐเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของ การใช้จ่ายและการลงทุน รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคธุรกิจเอกชน ประกอบด้วยมาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมถึงมาตรการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มาตรการเงินทุนเพื่อประชาชนและเศรษฐกิจฐานราก และมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งมาตรการเพื่อลดผลกระทบราคาน้ำมันและสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับประชาชนรายได้ต่ำในช่วง 6 เดือนหลังของปี
- (2) ฐานรายได้ของเกษตรกรจะยังเพิ่มขึ้นจากราคาสินค้าเกษตรหลัก (ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน) ที่ยังสูงกว่าในปีที่ผ่านมา

ในครึ่งแรกของปี 2551 นี้ รายได้เกษตรกรโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 53.2 ในไตรมาสที่สอง และคาดว่าราคาสินค้าเกษตรหลักจะยังเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งหลังเนื่องจากตลาดโลกยังมีข้อจำกัดด้านผลผลิตในขณะที่ความต้องการยังเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มพืชพลังงาน

(3) การปรับเพิ่มเงินค่าครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการรวมทั้งให้ปรับเงินช่วยเหลือการครองชีพของเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่ได้รับในลักษณะเช่นเดียวกับเงินค่าครองชีพของข้าราชการ และมีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2551 รวมทั้งเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2551 นี้ ดังนั้นการปรับค่าจ้างขั้นต่ำ การเพิ่มค่าครองชีพ และเงินเดือนข้าราชการและรัฐวิสาหกิจจึงมีผลเต็มที่ในครึ่งหลังของปี 2551

(4) อัตราดอกเบี้ยแท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่าจะมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายและอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน แต่การที่อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเร็วกว่ามาก ทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังต่ำและยังจูงใจในการใช้จ่ายและการลงทุนเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างการผลิตเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการและต้นทุนทางการเงินหรืออัตราดอกเบี้ยเงินฝาก

2.2.3 ปัจจัยเสี่ยงต่อเศรษฐกิจไทยในช่วงหลังปี 2551

(1) ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวและผลกระทบต่อ การส่งออกของประเทศไทยจะชัดเจนมากขึ้นในช่วงปลายปี เนื่องจากภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่เป็นวงกว้างมากขึ้นและครอบคลุมทั่วตลาดเอเชียซึ่งเป็นตลาดสำคัญที่รองรับการส่งออกของไทยในช่วงที่ผ่านมา ประกอบกับสินค้าเกษตรเริ่มออกสู่ตลาดมากขึ้นจากการปรับเพิ่มผลผลิตของหลายประเทศ และมีการระบายสต็อกข้าวของประเทศจีนและเวียดนาม และการระบายสต็อกยางพาราของประเทศจีน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรของไทย

(2) การลงทุนยังฟื้นตัวช้าโดยเฉพาะการลงทุนภาครัฐซึ่งลดลงในไตรมาสสอง ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนก็ชะลอตัวลงในภาวะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในขณะที่ความต้องการสินค้าส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัว และตลาดภายในยังชะลอตัว

(3) ราคาน้ำมันมีแนวโน้มชะลอตัวลงแต่ต้องระมัดระวังผลกระทบจากราคาที่อาจจะเพิ่มสูงขึ้นเป็นบางช่วงที่อาจจะผันผวนตามภาวะการผลิต ภัยธรรมชาติ และความไม่สงบในประเทศผู้ผลิตและส่งออก ซึ่งจะมีผลต่อเนื้อ ให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์มีความผันผวนตามได้ง่าย

(4) ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงจากการขาดดุลการค้าโดยเฉพาะจากการขาดดุลน้ำมัน ประกอบกับมีแนวโน้มการเคลื่อนย้ายทุนออกสุทธิ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นกลยุทธ์การปรับพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติและเพื่อการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบ sub-prime ดุลการชำระเงินจึงมีแนวโน้มลดลงและกดดันค่าเงินบาทให้อ่อนลง

(5) ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักธุรกิจลดลงอันเนื่องมาจากปัญหาค่าครองชีพและความไม่แน่นอนด้านการเมือง ประกอบกับมีข่าวสารเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวและความเสียหายในภาคการเงินโลก

2.3 ข้อสมมุติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

(1) เศรษฐกิจโลกในปี 2551 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากสมมุติฐานการขยายตัวร้อยละ 3.8 ที่คาดไว้ในการประมาณการครั้งก่อน แต่ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.9 ในปี 2550 ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจชะลอตัวเป็นวงกว้างทั้งในประเทศเศรษฐกิจหลักเป็นสำคัญ ได้แก่ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ยุโรป จีน และกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกและอาเซียน (5) การปรับเพิ่มสมมุติฐานการขยายตัวเป็นผลจากการปรับเพิ่มการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ จีน มาเลเซีย และเกาหลีใต้ซึ่งขยายตัวได้สูงกว่าที่คาดไว้และสามารถชดเชยการปรับลดการประมาณการของประเทศ

ฮ่องกง และกลุ่มยูโรโซน การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในครึ่งแรกของปีที่สูงกว่าที่คาดเอาไว้เดิมนั้นได้ทำให้การส่งออกของไทยในครึ่งแรกของปีเพิ่มขึ้นสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม

- (2) **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยจะเท่ากับ 110 – 120 ดอลลาร์ต่อบาเรลเท่ากับข้อสมมุติฐานในการประมาณการครั้งก่อน** ซึ่งสูงกว่าราคาเฉลี่ย 68.83 ดอลลาร์ต่อบาเรลในปี 2550 ประมาณร้อยละ 67 ทั้งนี้ ในไตรมาสที่สองราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยเท่ากับ 117.02 ดอลลาร์ต่อบาเรล สูงขึ้นถึงร้อยละ 77.80 จากไตรมาสที่สองปี 2550 และเพิ่มสูงขึ้นจาก 91.50 ดอลลาร์ต่อบาเรลในไตรมาสแรก แต่อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของเดือนกรกฎาคม ราคาน้ำมันดิบเริ่มชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีสัญญาณการชะลอตัวชัดเจนมากขึ้นและเป็นวงกว้างในหลายประเทศ และ ณ วันที่ 19 ส.ค. 2551 ราคาน้ำมันดิบดูไบลดลงมาอยู่ที่ 109.45 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาเรลจากระดับราคาเฉลี่ยสูงสุดที่ 138.97 ดอลลาร์ สรอ.ในเดือนกรกฎาคม และคาดว่าราคาน้ำมันดิบจะยังมีแนวโน้มชะลอตัวในระยะต่อไปตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวและค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่เริ่มทรงตัวในปลายปี
- (3) **ราคาสินค้าออกในรูปของเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3 จากคาดการณ์เดิมร้อยละ 7.0 และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 สูงกว่าสมมุติฐานเดิมร้อยละ 11.0** ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มตามข้อมูลล่าสุดที่แสดงว่าราคาสินค้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าที่คาด แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าราคาสินค้าโภคภัณฑ์และราคาน้ำมันมีแนวโน้มชะลอตัวลงในช่วงหลังของปีเนื่องจากความต้องการที่ชะลอลงและปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรของโลกเริ่มกลับมาเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นปรับผลผลิตตามแรงกดดันและแรงจูงใจด้านราคาในช่วงต้นปี (supply response) ราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคาส่งออกจะทำให้ประเทศเสียเปรียบอัตราการค้า (Term of trade) มากขึ้นในปีนี้ ทั้งนี้เป็นไปตามภาวะราคาน้ำมันนำเข้าและราคาวัตถุดิบนำเข้าที่เพิ่มเร็วกว่าราคาสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกของไทย

2.4 ประมาณการเศรษฐกิจปี 2551: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.2-5.7 และอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.5-7.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.6 ของ GDP

- (1) การแถลงข่าววันที่ 26 พฤษภาคมที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจปี 2551 ในช่วงร้อยละ 4.5-5.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.3-5.8 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.0 ของ GDP
- (2) ในการแถลงข่าวครั้งที่ 25 สิงหาคมนี้ สศช. ได้ปรับเพิ่มการประมาณการเศรษฐกิจปี 2551 เป็นร้อยละ 5.2-5.7 ด้วยเหตุผล ดังนี้
- (2.1) เศรษฐกิจในครึ่งแรกขยายตัวสูงกว่าที่คาดไว้ และจะเป็นแรงส่งที่ช่วยให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมีความต่อเนื่อง จึงพิจารณาว่าโอกาสความน่าจะเป็นที่เศรษฐกิจทั้งปีจะขยายตัวต่ำกว่าร้อยละ 5.0 นั้นมีน้อยมาก
- (2.2) การส่งออกขยายตัวสูงมากกว่าที่คาดไว้มากตลอดช่วง 7 เดือนแรกของปีซึ่งชี้ว่าในช่วงที่เหลือของปีจะชะลอตัวช้าไม่มากเท่าที่เคยประเมินไว้ในการแถลงข่าวครั้งก่อนทั้งในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร และช่วยชดเชยอุปสงค์ภายในประเทศที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ช้ากว่าที่คาดไว้เดิมเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ที่ผ่านมา
- (2.3) สำหรับอุปสงค์ภายในประเทศมีแนวโน้มเร่งตัวมากขึ้นในครึ่งหลังของปีนี้ จากแรงสนับสนุนของการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 6 มาตรการเพื่อแก้ปัญหาวิกฤต การปรับเพิ่มเงินเดือนและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่มีผลตั้งแต่เดือน พฤษภาคม และมีสัญญาณ การดำเนินมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายและการลงทุน มาตรการสินเชื่อสำหรับประชาชนและเศรษฐกิจฐานราก และราคาสินค้าเกษตรยังอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์มีแนวโน้มลดลงและลดแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ โดยเฉพาะในไตรมาสสุดท้ายซึ่งมีฐานราคาที่สูง

ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (high base effect) แต่อย่างไรก็ตามในภาพรวมอุปสงค์ในประเทศของทั้งปี 2551 มีแนวโน้มขยายตัวได้ช้ากว่าที่คาดไว้เดิม

2.5 องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2551

2.5.1 ด้านอุปสงค์

- (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 ปรับลดจากการคาดการณ์เดิมร้อยละ 4.7 จากการปรับลดลงทั้งการใช้จ่ายรัฐบาลและการใช้จ่ายครัวเรือน ทั้งนี้เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อสูงกว่าที่คาดไว้เดิม
- (2) การลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ปรับลดลงจากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.5 ในครั้งก่อน จากการปรับลดทั้งการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชน โดยที่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.3 และการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 3.0 การปรับลดแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนนั้น พิจารณาจากการลงทุนที่ชะลอตัวในไตรมาสสอง และการนำเข้าสินค้าทุนมีแนวโน้มชะลอลง ในขณะที่ต้นทุนการผลิตยังสูง และโอกาสทางการตลาดยังมีความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว
- (3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5 ปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการเดิมร้อยละ 13.3 โดยปรับเพิ่มการประมาณการขยายตัวของปริมาณการส่งออกเป็นร้อยละ 8.0 เป็นการปรับเพิ่มตามสถานการณ์ล่าสุดใน 7 เดือนแรกของปี ที่แสดงว่าทั้งปริมาณและราคาการส่งออกยังขยายตัวได้ดีกว่าที่คาด อย่างไรก็ตามคาดว่าปริมาณการส่งออกจะชะลอลงในช่วงที่เหลือของปีตามภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และเป็นการชะลอตัวลงจากฐานการส่งออกที่สูงในปีที่แล้ว นอกจากนี้ยังได้ปรับเพิ่มแนวโน้มราคาส่งออกให้สูงขึ้นตามสถานการณ์ราคาน้ำมันและราคาสินค้าเกษตร สำหรับกลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะยังขยายตัวได้ดีประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลัง อาหารอิเล็กทรอนิกส์ และหมวดยานยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ

- สำหรับปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการนั้นคาดว่า จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 สูงกว่าร้อยละ 7.1 ในปี 2550
- (4) มูลค่าการนำเข้าจะเร่งตัวขึ้นมากขึ้นในช่วงหลังของปี ตามภาวะการลงทุนและการใช้จ่ายภายในประเทศ โดยมูลค่าทั้งปีจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.6 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 9.1 ในปี 2550 มาก และเป็นการปรับเพิ่มการประมาณการจากเดิมร้อยละ 22 โดยปรับลดปริมาณตามภาวะการชะลอตัวในไตรมาสสองแต่ปรับเพิ่มราคาสินค้านำเข้าตามสถานการณ์ล่าสุดที่แสดงว่าราคาสินค้าโภคภัณฑ์โดยเฉพาะในกลุ่มเหล็กและทองคำเพิ่มขึ้นเร็วกว่าที่คาดในขณะที่ราคาน้ำมันก็ยังสูงตามที่คาดไว้เดิม ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการนั้นคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 เร่งตัวขึ้นมากจากร้อยละ 3.5 ในปี 2550
 - (5) ดุลการค้าคาดว่าจะยังเกินดุลประมาณ 3.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และเมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุล จะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 7.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. หรือร้อยละ 2.6 ของ GDP ซึ่งสูงการคาดการณ์เดิมเล็กน้อยตามการปรับเพิ่มมูลค่าการส่งออก

2.5.2 แนวโน้มสถานการณ์ด้านการผลิต โดยรวมในปี 2551 มีแนวโน้มขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2550 สถานการณ์ด้านการผลิตมีแนวโน้ม ดังนี้

- (1) **สาขาเกษตรกรรม** มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะสินค้าที่สำคัญ เช่น
 - (1.1) **ข้าว** การผลิตข้าวของไทยมีแนวโน้มที่ดี โดยเฉพาะผลผลิตข้าวนาปรังที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.3 จากปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากปัจจัยทางด้านราคาในช่วงครึ่งแรกของปีที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีแรงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น และมีการดูแลเพื่อให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามผลผลิตข้าวโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะผลผลิตฤดูการใหม่ของเวียดนามที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น และรัฐบาลเวียดนามได้ประกาศยกเลิกการห้ามการส่งออกข้าวแล้ว นอกจากนี้ประเทศจีนยัง

ได้ระบายสต็อกข้าวในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ จึงทำให้อุปทานในตลาดโลกเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง แต่ผลจากมาตรการโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรังของรัฐบาล ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2551 จะช่วยพยุงให้ราคาข้าวในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดีช่วยชะลอการอ่อนตัวของราคาข้าวเปลือกได้ระดับหนึ่ง รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนจากภาครัฐที่อนุมัติยุทธศาสตร์ข้าวไทย ในปีงบประมาณปี 2551 โดยกำหนดให้ไทยเป็นผู้นำคุณภาพข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวเป็นที่หนึ่งของโลก เพื่อเกษตรกรมีรายได้มั่นคง

(1.2) มันสำปะหลัง คาดว่ามันสำปะหลังในปี 2551 มีผลผลิตลดลงประมาณร้อยละ 3.6 ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ออกสู่ตลาดในช่วงต้นปี ประกอบกับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงยังอยู่ในระดับสูง ทำให้ผู้บริโภคนำมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแก๊สโซฮอล 91 และ 95 การที่ผลผลิตมันสำปะหลังมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่อุปสงค์ในผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในประเทศสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ส่วนอุปสงค์มันสำปะหลังจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศจีน และเกาหลีใต้ ที่ต้องการมันเส้นและมันอัดเม็ดจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น จึงคาดว่าราคามันสำปะหลังจะยังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อไป

(1.3) ยางพารา คาดว่าผลผลิตยางพาราปี 2551 จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.59 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของเนื้อที่เปิดกรีด ในขณะที่ระดับราคามีแนวโน้มชะลอลง จากการเพิ่มขึ้นของอุปทานยางพาราโลก ประกอบกับราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตามตลาดต่างประเทศยังมีความต้องการยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น ได้แก่ ตลาดยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่น คาดว่าการส่งออกยังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนอุปสงค์ภายในประเทศยังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

เช่น อุตสาหกรรมการผลิตยางรถยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตถุงมือยาง

(1.4) ประมง คาดว่าผลผลิตกุ้งในปี 2551 จะลดลงร้อยละ 15.0 เนื่องจากสภาพอากาศที่ค่อนข้างแปรปรวนทำให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย ประกอบกับต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งจากราคาอาหาร และปัจจัยทางด้านราคาน้ำมัน ในขณะที่ระดับราคาค่อนข้างทรงตัว ทำให้เกษตรกรชะลอการเลี้ยง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินมาตรการรับจำนำกุ้งจากเกษตรกร เพื่อช่วยยกระดับราคา ส่วนการส่งออกมีแนวโน้มที่ดีขึ้น หลังจากเป็นไทยชนะคดีฟ้องร้องสหรัฐฯ ต่อองค์การการค้าโลก ในการนำวิธีการคำนวณส่วนเหลือการค้ากุ้งมาใช้ในการเรียกเก็บเงินค้ำประกันอากร (Continuous bond) ดังนั้นคาดว่า การส่งออกกุ้งไปตลาดสหรัฐฯ เริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้น เนื่องจากกุ้งไทยสามารถแข่งขันด้านราคาในตลาดสหรัฐฯ ได้ นอกจากนี้ตลาด EU ก็มีแนวโน้มในการนำเข้ากุ้งจากไทยมากขึ้น จึงคาดว่า การส่งออกกุ้งไทยในปี 2551 จะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

(2) ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าครึ่งหลังของปี 2551 มีแนวโน้มชะลอลง ตามภาวะการใช้จ่ายในประเทศที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ และภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่มีแนวโน้มชะลอลง อย่างไรก็ตามคาดว่า การผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2551 จะมีอัตราขยายตัวที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวที่สูงถึงร้อยละ 9.0 ในช่วงครึ่งแรกของปี สำหรับอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มดี คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และชิ้นส่วน โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ รถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือก รวมทั้ง อุตสาหกรรมการผลิตพลังงานทางเลือก ส่วนอุตสาหกรรมที่ต้องเฝ้าระวัง คือ อุตสาหกรรมเครื่องหนังและเครื่องเรือนที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่ชะลอลงและการแข่งขันที่สูงขึ้นจาก

ราคาสินค้าราคาถูกจากต่างชาติ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของโลกที่มีการแข่งขันจากผู้ผลิตต้นทุนต่ำ เช่น จีน อินเดีย และเวียดนาม เป็นต้น

- (3) สาขาการก่อสร้าง ในครึ่งแรกของปี 2551 หดตัวร้อยละ 1.4 คาดว่าในครึ่งหลังของปีภาวะการก่อสร้างมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จากการเดินหน้าโครงการลงทุนขนาดใหญ่ (Mega project) มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ที่จะสิ้นสุดในเดือนมีนาคม 2552 นอกจากนี้ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่เริ่มมีผลบังคับใช้ในเดือนสิงหาคม 2551 จะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นตลาดอสังหาริมทรัพย์ โดยจะเริ่มมีการโยกย้ายเงินฝากจากธนาคารมาลงทุนในตลาดอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น เพื่อรับผลตอบแทนที่สูงในลักษณะการลงทุนในรูปแบบการซื้อเพื่อให้เช่าหรือปล่อยขายเมื่อโครงการเสร็จแล้วในภายหลัง อย่างไรก็ตามปัจจัยเสี่ยงในปี 2551 คือปัจจัยราคาวัสดุก่อสร้าง และค่าครองชีพของประชาชนที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ในการตัดสินใจในการลงทุน และทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคชะลอลง

- (4) สาขาบริการท่องเที่ยว เป้าหมายนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2551 จำนวน 15.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 จากปี 2550 และคาดว่าจะรายได้จากนักท่องเที่ยวประมาณ 600,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 506,435 ล้านบาทในปี 2550 อย่างไรก็ตามครึ่งแรกของปี 2551 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 7.9 ล้านคน หรือร้อยละ 50.3 ของเป้าหมาย การที่จะให้ได้ตามเป้าที่ตั้งไว้จึงมีการจัดทำแผนกระตุ้นการท่องเที่ยวในตลาดหลักๆ เช่น ภูมิภาคยุโรป ภูมิภาคเอเชียตะวันออก และตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง พร้อมทั้งการรักษาฐานตลาดเดิม และบุกตลาดใหม่ คือเวียดนาม ฟิลิปปินส์ รัสเซีย กลุ่มยุโรปตะวันออก ตะวันออกกลาง ซึ่งในปี 2551 – 2552 รัฐบาลได้

ประกาศให้เป็น “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย” ซึ่งแนวทางการดำเนินงาน คือ การฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งอ่าวไทย The Royal Coast หรือ Thailand Riviera ส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ การยกระดับให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) รวมทั้งสนับสนุนกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SMEs) โดยการจัดตั้งแผนสินเชื่อสถาบันการเงินที่เอื้อต่อการลงทุนด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเป็นธนาคารท่องเที่ยวในอนาคต

- 2.5.3 แนวโน้มเงินเฟ้อ ในปี 2551 อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 6.5-7.0 สูงกว่าที่คาดการณ์เดิมร้อยละ 5.3-5.8 เนื่องจากการปรับเพิ่มราคาวัตถุดิบ ราคาอาหารและสินค้าเกษตรสูงขึ้น ในขณะที่ราคาน้ำมันยังสูงเช่นที่คาดการณ์ไว้เดิม รวมทั้งมีการปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้างเพิ่มเติมที่มีผลตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมา

ใน 7 เดือนอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.6 โดยมีอัตราสูงสุดที่ร้อยละ 9.2 ในเดือนกรกฎาคม และคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในไตรมาสสาม ก่อนที่จะปรับลดลงในไตรมาสสุดท้าย เนื่องจากปัจจัย ดังนี้

- ราคาน้ำมันดิบเริ่มมีแนวโน้มชะลอลงตามภาวะความต้องการในตลาดโลกที่ชะลอลง
- ฐานราคาที่สูงขึ้นในช่วงปลายปี 2550 ช่วยลดแรงกดดันอัตราเงินเฟ้อในช่วงปลายปี 2551 นี้
- ผลของมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันแก๊สโซฮอลล์และไบโอดีเซลลิตรละ 3 บาทช่วยลดแรงกดดันอัตราเงินเฟ้อประมาณร้อยละ 1.0 ต่อเดือนในช่วงเดือนสิงหาคมถึงธันวาคม (ลดแรงกดดันเงินเฟ้อของทั้งปีลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 0.41)

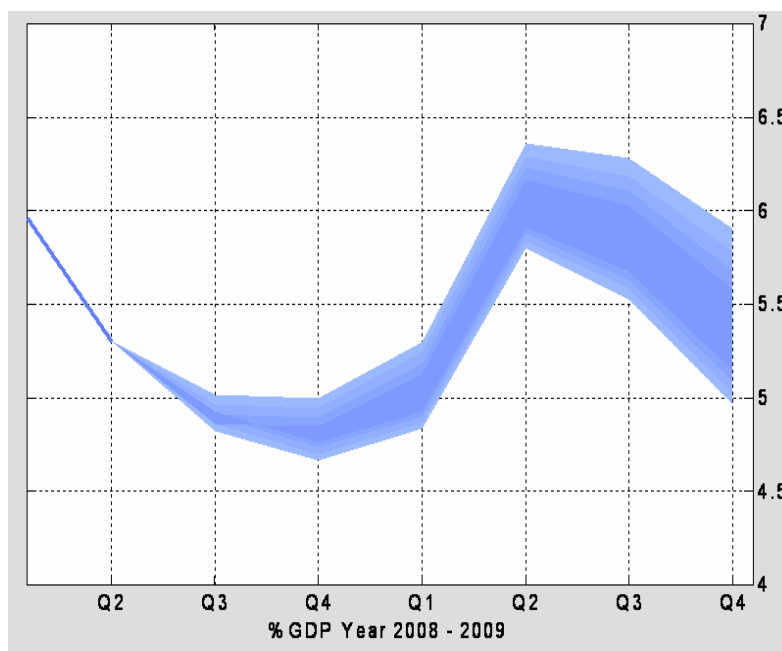
2.6 การประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจในกรณีสูง

เศรษฐกิจทั้งปี 2551 จะสามารถขยายตัวในอัตราสูงอย่างน้อยร้อยละ 5.5 ได้ภายใต้เงื่อนไข (i) เศรษฐกิจโลกขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 และการส่งออกของไทยสามารถปรับตัวและแข่งขันได้ภายใต้ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 โดยที่มูลค่าการส่งออกขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 16 และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8-9 (ii) การเบิกจ่ายภาครัฐจะเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 ของวงเงินงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (iii) ความเชื่อมั่นประชาชนและภาคธุรกิจฟื้นกลับมาหลังจากลดลงในไตรมาสสอง และ (iv) ราคาน้ำมันดิบลดลงในครึ่งหลังของปีเนื่องจากการปรับ

เพิ่มปริมาณการผลิตของกลุ่มโอเปกและความต้องการในตลาดน้ำมันโลกชะลอตัว และเป็นการปรับตัวลดลงจากราคาที่สูงเกินกว่าปัจจัยพื้นฐานมากในช่วง 7 เดือนแรก โดยที่ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีไม่เกินบาร์เรลละ 110-115 ดอลลาร์ สรอ.

จากการประเมินปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยเสี่ยง และการขยายตัวในระดับสูงในครั้งแรกที่ผ่าน มาคาดว่าโอกาสที่เศรษฐกิจไทยปี 2551 จะขยายตัวได้ร้อยละ 5.2 – 5.7 เป็นประมาณ ร้อยละ 85

โอกาสความน่าจะเป็นในการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2551

3. การบริหารเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังปี 2551

ในช่วงต่อไปรัฐบาลยังจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการที่จะบริหารความเสี่ยงและลดผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงเรื่องราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงในช่วงปีนี้ เนื่องจากยังมีความเสี่ยงที่ราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์จะยังผันผวนได้ง่ายในภาวะที่ตลาดยังค่อนข้างตึงตัว โดยที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพและการรณรงค์การประหยัดพลังงาน รวมทั้งการเร่งรัดการใช้พลังงานทดแทนให้ได้ตามเป้าหมาย ในขณะเดียวกัน ต้องเร่งรัดมาตรการระยะยาวให้เริ่มดำเนินการได้ตามกำหนดเวลาโดยเฉพาะโครงการภาครัฐเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการขนส่งและการกระจายสินค้า และระบบขนส่งมวลชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑลให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมทั้งการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณสำหรับชนบท การส่งเสริมการส่งออกและการท่องเที่ยว และการดูแลราคาสินค้าเกษตรในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยว โดยที่รัฐบาลควรมีแนวทางการบริหารเศรษฐกิจในช่วงหลังของปี 2551 ดังนี้

- (1) ยังมีความจำเป็นที่จะต้องบรรเทาผลกระทบจากภาวะค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากแม้ว่าราคาน้ำมันจะมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่เดือนสิงหาคมก็ตาม หากแต่ยังมีแรงกดดันเดิมของต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นสะสมและรอการปรับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค
- (2) รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องดูแลภาคการส่งออกสินค้าของประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้เพื่อให้เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ที่ผลกระทบจากปัญหานี้ด้อยคุณภาพ (sub-prime) และราคาน้ำมันที่สูงมีผลทำให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวเป็นวงกว้างมากขึ้นโดยครอบคลุมถึงตลาดเอเชียรวมทั้งญี่ปุ่นและจีน ซึ่งตลาดเหล่านี้ในช่วงปีที่ผ่านมาและปีนี้นับบทบาทมากขึ้นอย่างชัดเจนในฐานะตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย
- (3) จะต้องเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจทั้งในส่วนของงบรายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุน โดยให้ความสำคัญของการเบิกจ่ายงบประมาณของโครงการ SML ให้กระจายสู่ชนบทได้เร็ว รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนสนับสนุนมาตรการบรรเทาผลกระทบความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้น
- (4) ดูแลราคาสินค้าเกษตรให้มีเสถียรภาพในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยว 4 เดือนสุดท้ายของปี รวมทั้งสร้างความมั่นใจในปริมาณการผลิตพืชพลังงานให้เพียงพอกับความต้องการน้ำมันแก๊สโซฮอล์
- (5) จะต้องเร่งเตรียมมาตรการทางด้านการตลาดเพื่อเตรียมรับมือฤดูกาลท่องเที่ยวที่กำลังจะมาถึงในเดือนกันยายนนี้ จะเห็นว่าในช่วงที่ผ่านมาภาคการท่องเที่ยวมีปัจจัยข้อจำกัดหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนราคาน้ำมัน ราคาค่าโดยสารของสายการบิน และผลกระทบจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 2008
- (6) ติดตามความเคลื่อนไหวของราคาน้ำมันอย่างใกล้ชิดเพื่อประกอบการพิจารณาโยบายรักษาเสถียรภาพราคาน้ำมัน ซึ่งเมื่อราคาน้ำมันลดลงสู่ระดับที่มีเสถียรภาพมากขึ้นแล้ว ควรพิจารณาทบทวนมาตรการภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำเร็จรูปและปรับอัตราการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมัน เพื่อให้เกิดการประหยัดการใช้พลังงาน

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2551	
	2548	2549	2550	26 พ.ค._f	25 ส.ค._f
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	7,095.6	7,830.3	8,469.1	9,418.6	9,410.1
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	109,440.9	120,763.4	128,319	142,705.6	142,577.1
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	176.2	206.6	245.4	292.5	284.3
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	2,715	3,186.40	3,718.2	4,431.9	4,307.5
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	4.5	5.1	4.8	4.5-5.5	5.2 – 5.7
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	10.6	3.8	1.4	8.5	6.2
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	10.6	3.7	0.5	9.3	7.3
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	10.8	3.9	4.0	6.0	3.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	5.3	3.0	2.7	4.7	3.5
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.5	3.2	1.4	3.8	3.2
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	10.8	2.3	10.8	10.0	5.0
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.9	8.5	7.1	7.3	8.5
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	109.4	127.9	150.0	171.3	174.8
อัตราการขยายตัว (%)	15.2	17.0	17.3	13.3	16.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	7.4	11.2	10.9	6.3	8.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	8.7	2.6	3.5	10.0	8.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	117.6	126.9	138.5	169.8	171.2
อัตราการขยายตัว (%)	25.8	7.9	9.1	22.0	23.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	18.4	1.3	3.5	11.0	9.5
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-8.3	1.0	11.6	1.5	3.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	-7.6	2.2	15.8	6.0	7.5
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-4.3	1.0	6.4	2.0	2.6
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.5	4.7	2.3	5.3-5.8	6.5 – 7.0
GDP Deflator	4.5	5.0	2.7	5.5-6.0	5.5 – 6.0
อัตราการว่างงาน	1.8	1.5	1.4	1.5	1.5

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 25 สิงหาคม 2551

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.

แนวโน้มราคาน้ำมันในช่วงครึ่งหลังของปี 2551

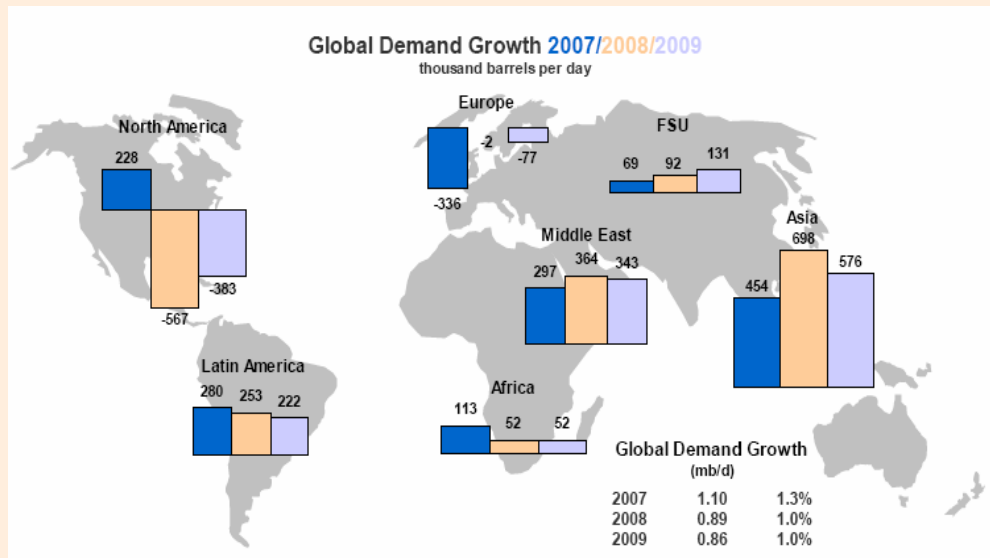
ในช่วง 6 เดือนแรกของปี ราคาน้ำมันเฉลี่ย (ดูไบ เบรินท์ โอมาน และ WTI) ปรับเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องจาก 90.4 ดอลลาร์ต่อบาเรล ในเดือนมกราคม เป็น 133.04 ดอลลาร์ต่อบาเรลในเดือนกรกฎาคม และเฉลี่ย 7 เดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 76.5 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมีสาเหตุสำคัญจากภาวะตลาดที่ค่อนข้างตึงตัว จากปริมาณความต้องการใช้ที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะจากกลุ่มประเทศในเอเชียและตะวันออกกลาง ในขณะที่ปริมาณการผลิตค่อนข้างทรงตัว นอกจากนี้ยังมีปัจจัยจากการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งส่งผลให้มีการปรับพอร์ตการลงทุนของกองทุนต่างๆ ไปสู่สินค้าโภคภัณฑ์ เช่น น้ำมันและสินค้าเกษตรมากขึ้น

ทั้งนี้ในช่วงเดือนกรกฎาคม ราคาน้ำมันยังคงปรับเพิ่มขึ้นและทำสถิติปีดสูงสุดที่ 140.77 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ณ วันที่ 4 ก.ค. 2551(ราคาดูไบ) อย่างไรก็ตามในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมต่อเนื่องเดือนสิงหาคมราคาน้ำมันดิบเริ่มปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดย ณ วันที่ 19 ส.ค. 2551 ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ที่ 109.45 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล การปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มราคาน้ำมันในช่วงที่เหลือของปี ซึ่งนักวิเคราะห์จากหลายสถาบันคาดการณ์ว่ามีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยมีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

1. ปริมาณความต้องการใช้มีแนวโน้มลดลง จากผลของเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัว จากรายงานภาวะตลาดน้ำมันฉบับเดือนกรกฎาคมของ IEA คาดการณ์ว่าปริมาณความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมของโลกในปี 2551 จะขยายตัวร้อยละ 1 ชะลอลงจากปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ 1.3 โดยมีปัจจัยสำคัญจากปริมาณความต้องการใช้ในกลุ่มประเทศ OECD โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือและยุโรปที่คาดว่าปริมาณความต้องการใช้จะปรับลดลงร้อยละ 2 และ 1 ตามลำดับ ในทางตรงข้ามปริมาณความต้องการใช้ในกลุ่มประเทศแปซิฟิกจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.9 โดยเฉพาะความต้องการใช้ในประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.1 และ 4.9 ตามลำดับ
2. ปริมาณการผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จากการขยายกำลังการผลิตในช่วงที่ผ่านมาของทั้งกลุ่มประเทศโอเปคและนอกโอเปค จากรายงานของ IEA ฉบับล่าสุด ได้ปรับประมาณการจากเดิมที่คาดว่าปริมาณการผลิตจะต่ำกว่าปริมาณความต้องการใช้ถึง 1.7 ล้านบาร์เรลต่อวันในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี เหลือเพียง 0.88 ล้านบาร์เรลต่อวัน อย่างไรก็ตามคาดการณ์ว่าปริมาณการผลิตทั้งปี 2551 ยังคงต่ำกว่าปริมาณการใช้ที่ประมาณวันละ 0.52 ล้านบาร์เรล ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะยังคงเป็นแรงผลักดันให้ราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับสูง แม้ว่าจะมีแนวโน้มปรับลดลงจากในช่วงครึ่งปีแรกก็ตาม

หน่วย: ล้านบาเรลต่อวัน

	2548	2549	2550					2551 f				2551 f	
			Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2f	Q3f	Q4f	ทั้งปี	
ปริมาณการผลิต	84.6	85.3	84.20	84.41	84.45	85.59	84.66	85.68	85.85	87.16	87.22	86.48	
Non-OPEC	50.4	51.1	49.19	49.31	49.04	49.40	49.24	48.91	48.98	49.65	49.95	49.38	
OPEC น้ำมันดิบ	29.7	29.7	35.01	35.09	35.41	36.19	35.43	32.17	32.28	32.72	32.12	32.32	
NGL	4.5	4.6	4.57	4.51	4.48	4.54	4.53	4.59	4.59	4.79	5.14	4.78	
Supply Demand	-	0.7	0.6	-1.90	-0.69	-1.15	-1.51	-1.34	-0.92	-0.35	0.56	-0.88	-0.52

3. ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่เริ่มปรับตัวแข็งค่าขึ้น ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เริ่มปรับตัวแข็งค่าขึ้น โดยมีสาเหตุสำคัญจากการคาดการณ์ว่า ในช่วงปลายปี Fed อาจจะเริ่มปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย หลังจากที่ปรับลดลงมาโดยตลอดหลังจากเกิดปัญหาซับไพร์มในช่วงที่ผ่านมา กอปรกับการโยกเงินลงทุนจากภูมิภาคอื่น เช่น ยุโรป ซึ่งคาดการณ์ว่าภาวะเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวในช่วงที่เหลือของปี นอกจากนี้บทวิเคราะห์จากหลายสถาบันยังชี้ให้เห็นว่า ค่าเงินดอลลาร์ในปีปัจจุบันอาจจะอ่อนค่ากว่ามูลค่าที่แท้จริง จากปัจจัยดังกล่าว ส่งผลให้มีการกลับมาซื้อเงินดอลลาร์มากขึ้น ในขณะที่ค่าเงินดอลลาร์เริ่มปรับตัวแข็งค่าขึ้นนั้น ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกก็เริ่มปรับตัวลดลง และคาดว่าจะมีแนวโน้มลดลงต่อไป หากค่าเงินดอลลาร์ยังคงแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น สศช. คาดว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบดูไบทั้งปีจะอยู่ในช่วง 110 -120 ดอลลาร์ สรอ. โดยที่ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มชะลอตัวในครึ่งหลังของปี จากการคาดการณ์ว่าความต้องการใช้มีแนวโน้มลดลงจากผลของเศรษฐกิจโลกชะลอตัว โดยคาดว่าราคาเฉลี่ยในครึ่งปีหลังจะอยู่ที่ประมาณ 115-125 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

- a. EIA คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบ WTI เป็น 127 ดอลลาร์ และ 133 ดอลลาร์ในปี 2551 และ 2552 ตามลำดับ (จากคาดการณ์เมื่อเดือนมิถุนายนบาร์เรลละ 122 ดอลลาร์ในปี 2551 และเพิ่มจากบาร์เรลละ 72 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550)
- b. Lehman Brothers คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบเบรนท์ในปี 2551 ที่บาร์เรลละ 115 ดอลลาร์ สรอ. (จาก 72.60 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550) ก่อนที่จะลดลงเป็นบาร์เรลละ 93 ดอลลาร์ในปี 2552

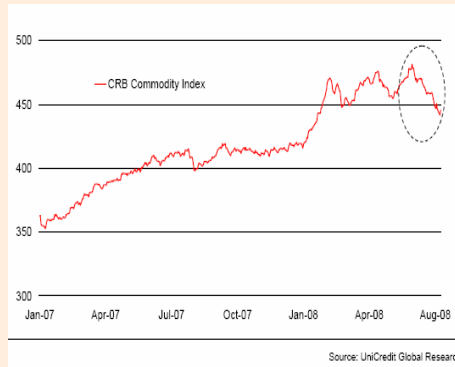
หน่วย: ล้านดอลลาร์ ต่อบาร์เรล

\$/bbl	2550	2551					ราคาสูงสุด	ราคาต่ำสุด
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3f	Q4f	ทั้งปี f		
WTI	72.64	98.03	124.02	142.67	145	127.39	147.79	87.150
Brent	72.6	96.72	122.21	130	110	115	145.51	87.86
Dubai	68.83	91.50	117.02	125	110	110	140.77	84.13

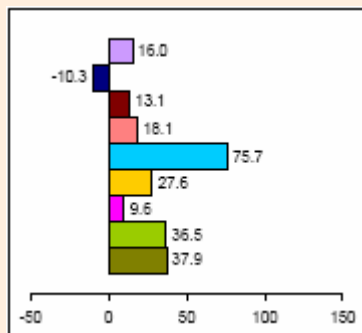
ราคาสินค้าโภคภัณฑ์มีแนวโน้มชะลอตัวในช่วงหลังของปี 2551

- ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี 2550 และเร่งตัวมากขึ้นจนกลายเป็นประเด็นปัญหาหลักและเป็นความกังวลถึงผลกระทบต่อภาวะค่าครองชีพของประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องราคาน้ำมันและราคาพืชอาหารที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้ข้อจำกัดผลผลิตในตลาดโลกในขณะที่ความต้องการเพิ่มขึ้นมาก
- ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2551 ที่ผ่านมานั้นธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียรายงานว่าสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีราคาเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ น้ำมันดิบมีราคาเพิ่มขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 98.3 รองลงมาเป็นราคาขางพาราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.02 ราคาปาล์มน้ำมันนั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.08 ราคาทองคำเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.44 ราคาทองแดงเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.40 และราคาน้ำตาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.13
- แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ได้เริ่มลดลงตั้งแต่เดือนกรกฎาคมเป็นต้นมา จะเห็นว่าดัชนีผสมของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ 19 รายการ (Commodity Research Bureau Index: CRB Index) ลดลงอย่างต่อเนื่องและลดลงเกือบร้อยละ 15 ในระยะเวลาเพียงเดือนครึ่ง ซึ่งเป็นการลดลงมากที่สุดจากที่เคยลดลงร้อยละ 10.5 ในเดือนมีนาคม 2523 เมื่อเศรษฐกิจสหรัฐ ถดถอย โดยที่ราคาน้ำมันดิบ (West Texas Intermediate: WTI) ลดลงจากระดับสูงสุดบาเรลละ 147 ดอลลาร์ในเดือนกรกฎาคมเป็นบาเรลละ 112.71 ดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 18 สิงหาคม ราคาก๊าซธรรมชาติได้ลดลงร้อยละ 32 สำหรับราคาในกลุ่มโลหะมีค่าก็ลดลงเช่นกัน เช่น ในเดือนกรกฎาคมราคาทองคำลดลงต่ำกว่าเป็นต่ำกว่าออนซ์ละ 800 ดอลลาร์ สรอ. เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนธันวาคมปีที่แล้วเป็นต้นมา โดยที่ราคาลดลงต่อเนื่องจากเฉลี่ย 923 ดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรก และ 896 ดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสสอง ในขณะที่ราคาโลหะเงินนั้นลดลงอย่างรวดเร็ว
- ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ลดลงอย่างรวดเร็วในช่วง 1-2 เดือนที่ผ่านมาประกอบด้วย
 - ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวทำให้ความต้องการน้ำมันและวัตถุดิบชะลอตัวลง รวมทั้งความกังวลว่าเศรษฐกิจโลกจะชะลอตัวต่อเนื่องทำให้หมดช่วงการเก็งกำไร และมีการเทขายตามความต้องการเงินทุน (fund liquidation) ในขณะเดียวกันก็มีส่วนที่ครบสัญญาการซื้อขายล่วงหน้า
 - การซื้อทองคำเพื่อการเก็งกำไรลดลงเนื่องจากราคาน้ำมันที่ชะลอตามลำดับและทำให้แรงกดดันอัตราเงินเฟ้อลดลง ในช่วงเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาปริมาณการซื้อล่วงหน้า (net long position) ลดลงมากโดยที่มี liquidation of longs ประมาณสัปดาห์ละ 4-5 ล้านออนซ์
 - การคาดการณ์ว่านโยบายการเงินในประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะเข้มงวดมากขึ้นเพื่อบรรเทาแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ และค่าเงินดอลลาร์ที่แข็งค่าขึ้น ประกอบกับภาวะสินเชื่อดังตัวทำให้มีการโยกเงินลงทุนออกจากตลาดล่วงหน้าสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น โดยที่มีการคาดการณ์กันว่าจะมีเงินทุนไหลออกจากตลาดอ้างอิงสินค้าโภคภัณฑ์ประมาณ 24 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสสามนี้ เทียบกับที่เงินทุนไหลเข้าจำนวน 25.8 พันล้านดอลลาร์ ในไตรมาสแรก และ 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสสอง
 - สินค้าโภคภัณฑ์บางประเภทมีการผลิตเพิ่มขึ้นแล้ว (supply response) จึงลดลงแรงกดดันต่อราคา เช่น กลุ่มโลหะที่ใช้ในอุตสาหกรรม พืชผลทางการเกษตร (ข้าว ข้าวสาลี และข้าวโพด เป็นต้น) โดยที่ผลผลิตข้าวโพดของสหรัฐ นั้นคาดว่าผลผลิตต่อไร่จะเพิ่มขึ้นเป็น 155 บุชเชลต่อเอเคอร์

- เริ่มมีความกังวลว่าภาวะเปียบและข้อบังคับในการทำธุรกรรมในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์จะเข้มงวดขึ้น

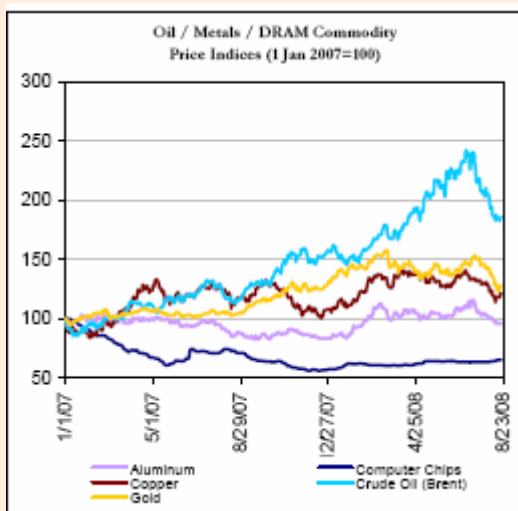
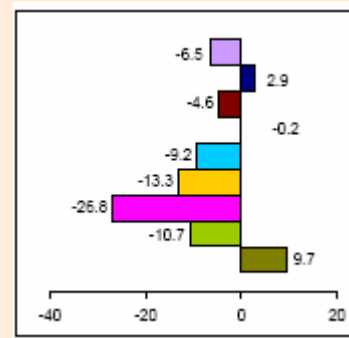

การเปลี่ยนแปลงของราคาในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา
จนถึงวันที่ 22 สิงหาคม (ร้อยละ)

ที่มา: อ้างอิงจาก <http://airc.adb.org>

การเปลี่ยนแปลงของราคาในช่วงเวลา 1 เดือนที่ผ่านมา
จนถึงวันที่ 22 สิงหาคม (ร้อยละ)

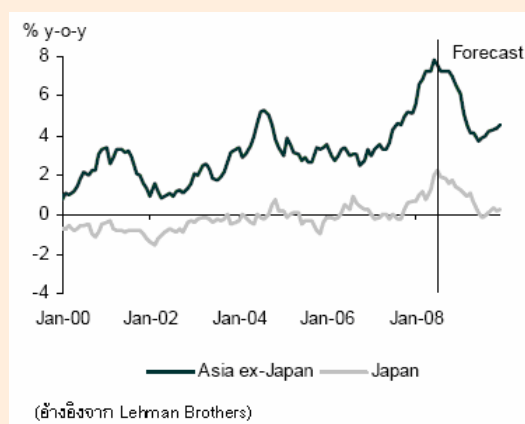
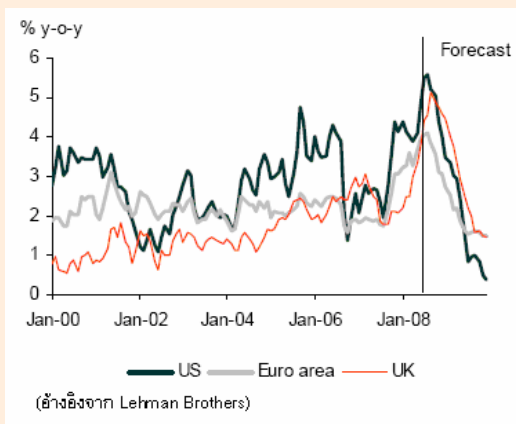
ที่มา: อ้างอิงจาก <http://airc.adb.org>

- สำหรับราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในช่วงต่อไปนั้น เป็นที่คาดกันจะยังมีแนวโน้มลดลง โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้
 - ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวเป็นวงกว้างครอบคลุมหลายประเทศรวมทั้งประเทศจีน จะทำให้ความต้องการน้ำมันและวัตถุดิบชะลอลง และกดดันให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ลดลง
 - แต่อย่างไรก็ตามราคาจะมีความผันผวนได้ถ้ามีปัญหาการเมืองระหว่างประเทศและในประเทศผู้ผลิตสำคัญ (geopolitical problems) และภัยธรรมชาติ

- ราคาอาหารอาจจะลดลงไม่มากเนื่องจากตลาดยังคงตึงตัว
- ราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่น ๆ ที่ลดลงภายใต้สถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกชะลอตัว จะลดแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อในประเทศต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันต่อธนาคารกลางประเทศต่าง ๆ ในการดำเนินนโยบายการเงิน และในประเทศที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอลงมากก็จะเริ่มหันมาให้ลำดับความสำคัญกับการขยายตัวของเศรษฐกิจมากกว่าเรื่องเงินเฟ้อ ทั้งนี้เป็นที่คาดกันว่าอัตราเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ และในระดับภาพรวมของโลกจะสูงสุดในไตรมาสที่สามและชะลอตัวลงหลังจากนั้น และคาดว่าสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยูโร และญี่ปุ่นจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่เหลือของปี หากไม่มีการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและปัญหาเงินเฟ้อที่รุนแรง

ประมาณการเงินเฟ้อทั่วไป

แม้กระนั้นก็ตาม แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกได้ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ในเดือนสิงหาคมราคาน้ำมันดิบลดลงมาอยู่ในระดับ 113 - 115 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ต่ำกว่าระดับสูงสุดที่ 147 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ราคาทองคำลดลงต่ำกว่า 800 เหรียญสหรัฐต่อทรอยออนซ์เป็นครั้งแรกในปี 2551 ราคาข้าวโพดและราคาน้ำมันปาล์มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าในระยะแรกจะมีการคาดการณ์ว่าการปรับตัวลดลงของราคาสินค้าดังกล่าวอาจเป็นการปรับตัวในระยะสั้น แต่ข้อมูลต่าง ๆ เริ่มแสดงให้เห็นว่าราคาสินค้าในตลาดโลกอาจผ่านจุดช่วงสูงสุดมาแล้ว และมีการคาดการณ์โดยทั่วไปว่าระดับราคาสินค้าในตลาดโลกในช่วงครึ่งปีหลังของปีจะอยู่ในระดับต่ำกว่าครึ่งปีแรก แนวโน้มดังกล่าวจะช่วยลดความจำเป็นในการดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวและป้องกันการชะลอตัวอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจโลก และลดแรงกดดันต่อฐานะดุลการค้า